

சுவாமியம்

நமசிவாய பாலாம்பிகை தீபம்

அமரத்துவம் அடைந்த

திருமதி.பாலாம்பிகை நமசிவாயம்

அவர்களுக்கு சமர்ப்பணம்

15.07.2016

சிவமயம்

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்
வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

புங்குநீவு 9ம் வட்டாரத்தைப் பிறப்பிடமாகவும்,
3ம் கட்டை குரகமோட்டை, 5B பாரதி வீதி,
கூமாங்குளம் வவுனியாவை வசிப்பிடமாகவும்,
தற்போது மின்லாந்தை வதிவிடமாகக்
கொண்டவருமான

அமரர்

திருமதி.பாலாம்பிகை நமசிவாயம்

அவர்களின் சிவபதம்பேறு குறித்த

நமசிவாய பாலாம்பிகை தீர்ப்பு

15.07.2016

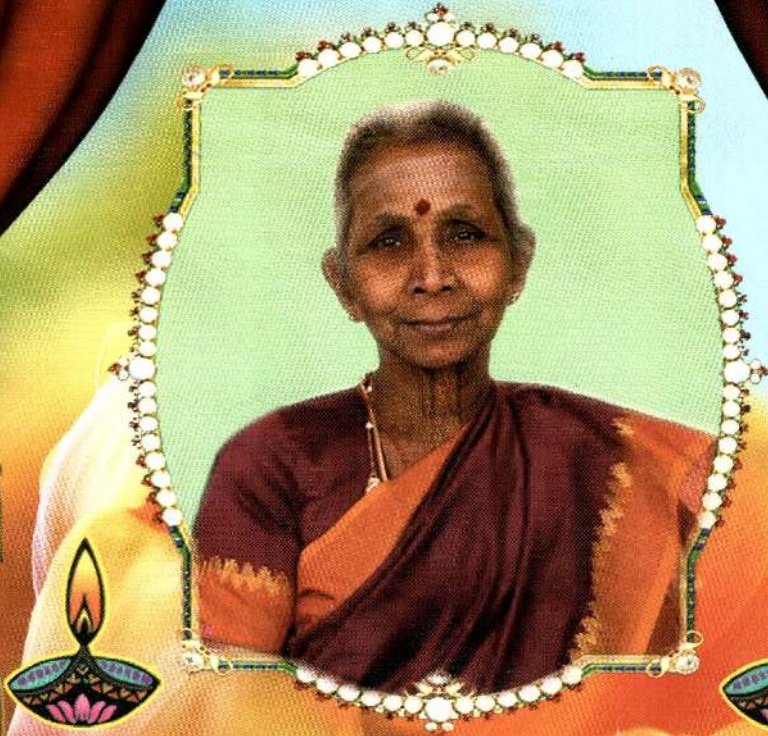
எமது அன்புத் தெய்வத்தின்
பாதார விந்தங்களுக்கு இந்நூல்

சமர்ப்பணம்

சொல்லுருவில் உண்மையாய்
செயல்வடிவில் பெருமையாய்
வாழ்நாளில் கண்ணியவராய்
வாழ்வுத்துணையை கண்ணியமாய்
பிள்ளைகளை நல் காவியமாய்
மருமக்களை “மறு” மக்களாய்
உடன்பிறப்புக்களை உன்னதமாய்
உற்றார், அயலாரை உவகையாய்
பேரர், பூட்டர்களை பேரன்பாய்
கட்டியெழுப்பிய பெருந்தகைக்கு
இந்நூலை சமர்ப்பிக்கின்றோம்.
ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

இங்ஙனம்
மக்கள். மருமக்கள்,
பேர்ப்பிள்ளைகள்.
பூட்ட்பிள்ளைகள்.

சிவாயம்

மண் மகிழ
26.04.1944

அமரர்

கண் நெகிழ
15.06.2016

திருமதி.பாலாம்பிகை நமசிவாயம்

அவர்களின்

தீத் வெண்பா

ஆண்டுபுகழ் துர்முகிஅருள் ஆனி புதன்தனில்
மூண்வேரும் வளர்பிறை ஏகாதசியில் நல் மாண்புமிகு
பாலாம்பிகை மாடுருள் ஞாலம் விடுத்து
மன்னு சிவன் தாள் சேர்ந்த நாள்.

அமரர் திருமதி. பாலாம்பிகை நரசிவாய்யும் அவரின் கணவர் அமரர் கந்தையா நரசிவாய்யும்

தோத்திரப் பாடல்கள் பஞ்ச புராணம்

வ்நாயகர் துத்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவும் கல்வியும் சீரும் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவும் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவமாய் நமது உள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகும் ஆழத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்.

தேவாரம்

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடி கொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே.

த்ருவாசகம்

பால் நினைந்தூட்டும் தாயினுஞ் சாலப்
பரிந்து நீ பாவியே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

தருவ்சைப்பா

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவ ரறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றவெஞ் சிவனைத்
திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டு கண்டுள்ளாங்
குளிரவென் கண்குளிர்ந் தனவே.

தருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே இடமாகப்
பாலித்து நடட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

தருப்புராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும்! மீண்டும் பிறப்புண்டேலுன்னை யென்று
மறவாமை வேண்டுமின்னும் வேண்டுநான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவாநீ யாடும்போதுன் னடியின் கீழிருக்க என்றார்.

தருப்புகழ்

இறவாமல் பிறவாமல் எனையாள்சற் குருவாகிப்
பிறவாகித் திறமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசற் குமரேசா
கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமானே.

வாழ்த்து

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க
ஆறுமுகம் வாழ்க, வெற்பைக்
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க
குக்குடம் வாழ்க, செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்ளை வாழ்க
யானைதன் அணங்கும் வாழ்க
மாறிலா வள்ளி வாழ்க
வாழ்க சீர் அடியார் எல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அமரர்
திருமதி.பாலாம்பிகை நமசிவாயம்
ஒவ்வொரு
வாழ்க்கைப் பயணத்தில் ஒரு நிமிடம்...

இந்து சமுத்திரத்தின் முத்தெனத் திகழும் ஈழமணித் திருநாட்டின் வடபால் அமைந்த எழில் கொஞ்சம் யாழ்ப்பாணத்தின் தென்மேற்கே சிதறுண்ட முத்துக்களான சப்த தீவுகளில் வேல், ஆல், தெங்கு, பூவரசு என கால்நடை வளங்களும் கற்பகத் தருக்களும் கொண்ட பொங்குகடல் தாலாட்டும் மணிமுடித் தீவான புங்குடுதீவின் நல்லாளன் பொன்னையா செல்லாச்சி தம்பதியருக்கு செல்லப் பிள்ளையாக பாலாம்பிகை நமசிவாயம் 1944ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் இருபத்தியாறாம் (26)ம் திகதி இப்பூவுலகில் அவதரித்தார்.

இவரது உடன் பிறப்புக்களாக அமரர் சுந்தரம்பிள்ளை, அமரர் நடராஜா, சிவக்கொழுந்து, அமரர் சுந்தரலிங்கம், கிருஷ்ணபிள்ளை ஆகிய மூத்த சகோதரர்களுடன் கூடிக்குலாவி மகிழ்வுடன் வாழ்ந்து வந்தார். சிறு வயதிலேயே சிறந்த அறிவாற்றலும், புன்னகையான முகமும் கூடவே வரும் நற்குண அம்சங்களாகும். பெற்றோரிடமும் சகோதரர்களிடமும் சிறந்த மதிப்புக் கொண்டதோடு சொல், செயல், மாறாத குணம் கொண்டவராகத் திகழ்ந்தார்.

ஆரம்பக் கல்வியை புங்குடுதீவு சண்முகநாதன் வித்தியாலயத்தில் பயின்றார். அதன் பிறகு தந்தையார் "கிருஷ்ணா ஸ்ரோர்ஸ்" என்ற வணிக ஸ்தாபனத்தை மத்துகமவில் நடாத்தி வந்தமையால் இவர் தன்னுடைய இடைநிலைக் கல்வியை மத்துகம தமிழ் பாடசாலையில் பயின்றார். 1958ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட கலவரத்தால் அவ்விடம் விட்டு வெளியேறி ஈழத்தின் நெற்றியான முரசுமோட்டை 3ம் யுனிற்றில் பெற்றோருடன் குடியேறினார்.

அவ்வேளையில் பெற்றோர் இவருக்கு நெடுந்தீவைச் சேர்ந்த கந்தையா நாகமுத்து தம்பதியரின் மகனான நமசிவாயத்தை திருமணம் செய்து வைத்தனர். தமது இல்லை வாழ்வை இலட்சியமிடுக்குடன் உறவினரையும் அயலவரையும் நேசித்து உதவிக்கரம் நீட்டி அன்புடன் வழி நடத்தினர்.

இல்லைவாழ்வின் பேறாய் பண்பும் இரக்கமும் பணிவும் நிறைந்த மகளாய் ஞானலோசினி (காவேரி) தலைமகளாய் மழலை பேச, வாஞ்சையோடு அடுத்து வந்தாள் அன்பரசி (அன்பு), இனிய தவப் புதல்வனாய் வாமதேவனையும், விடுதலைக்காய் கரம் ஏந்திய வீரப் புதல்வனாய் அமரர் சிறீதரனையும் (சிறீ), உற்றாரையும் மற்றாரையும் தாயைப் போல் அனைத்து உதவி செய்ய நித்தியானந்தனையும் (ரவி), கொங்கநாதனையும் (நாதன்) பெற்றெடுத்தார். இவர்களோடு தரணிபுக கடையவளாய் கவிதா வந்துதித்தார். சப்த ஈஸ்வரங்களாய் வான வில்லின் வர்ணங்களாய் ஏழு புதல்வர்களைப் பெற்று கல்வி வாய்ப்புக்களை உரியவாறு பெற்றுக் கொடுத்தார்.

நற்பண்புள்ளவர்களாகவும், சிறந்த கல்வியறிவுடையவர்களாகவும், பிள்ளைகளை வளர்த்து வந்தார். பிள்ளைகள் வளர்ந்து திருமண வயதினை எட்டிய வேளையில் பெருமையுடன் மூத்த மகள் ஞானலோசனிக்கு திருஞானசம்பந்தரையும், இரண்டாவது மகள் அன்பரசிக்கு மதியழகனையும், மூத்த மகன் வாமதேவனுக்கு வினோதினியையும், இரண்டாவது மகன் நித்தியானந்தனுக்கு ஜெகதீஸ்வரியையும், கொங்கநாதனுக்கு சரோஜினியையும், கவிதாவிற்கு தனேஸ்வரனையும் துணையாக தேர்ந்து எடுத்தார். தனது இறுதிக்காலத்தை பேரப்பிள்ளைகளுடனும் பூட்டப்பிள்ளைகளுடனும் இனிமையாகவும் மகிழ்வாகவும் கழித்து வந்தார்.

தனது இல்லைத்தின் நற்பயனாய் விளைந்த முத்துக்களில் ஒன்றான மகன் சிறீதரனின் இழப்பினால் துவண்ட அன்னை சைவ விரதங்கள், சமய அனுஸ்டானங்களைக் காத்து ஆன்மீக வழியில் தன்னை ஈடுபடுத்தி வந்தார். இறுதிக் காலத்தில் இளைய மகள்

நாதனுடன் பின்லாந்தில் வசித்து வந்தவேளை கணவனாகிய நமசிவாயம் (நல்லதம்பி) 2014ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 11ம் திகதி இறையடி சேர்ந்தமையால் கவலை வாட்ட நோயும் அவரை ஆட் கொண்டது.

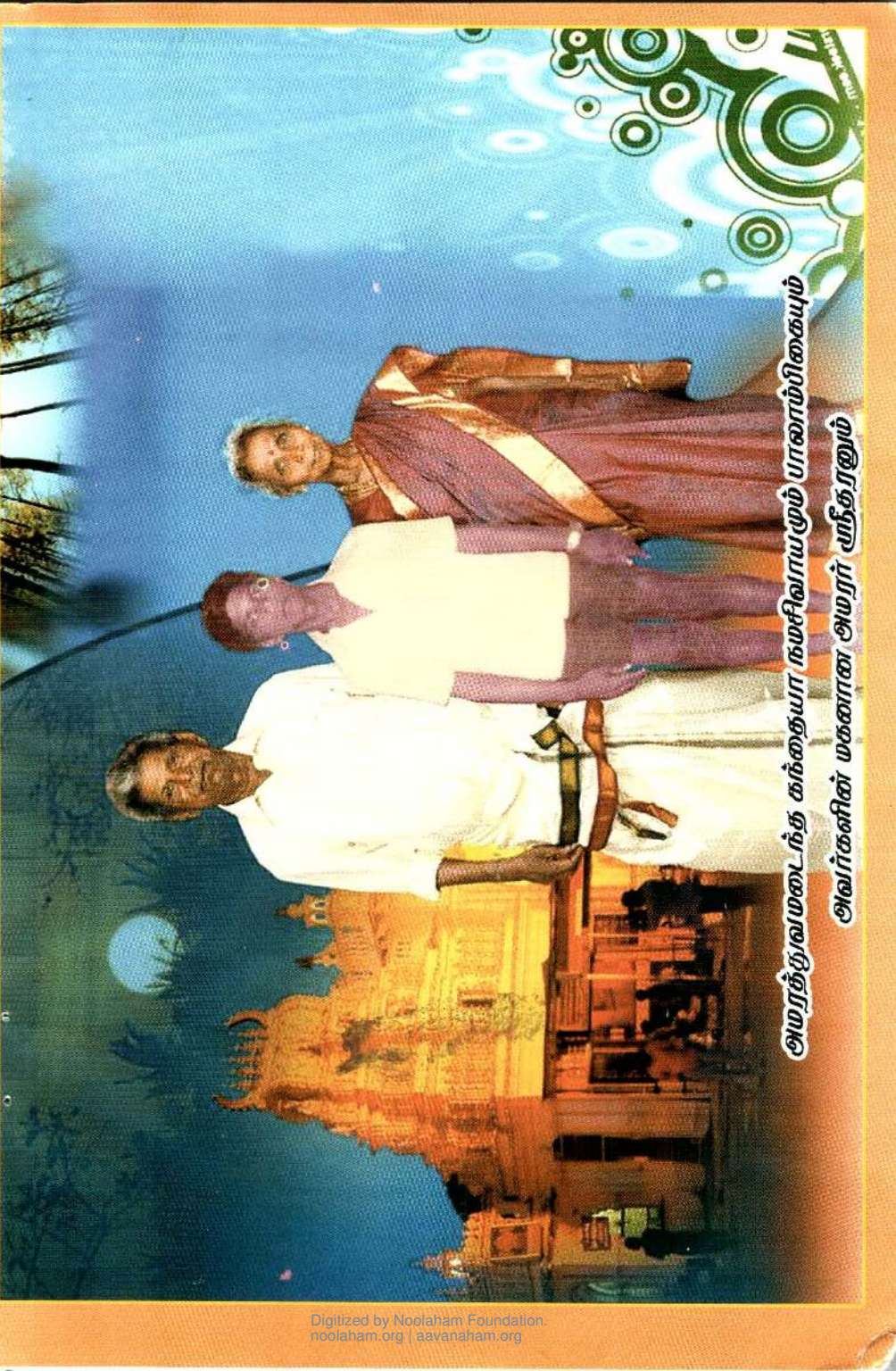
இளம் வயதிலிருந்தே புங்குடுதீவு இராஜராஜேஸ்வரி அம்பாளில் தீராத பக்தி கொண்டவர். இவரது சிரித்த முகமும் சீரான சிந்தனையும் நெற்றியில் நிறைந்த வெண்ணீறும் ஆழ்ந்த பக்தியும் இவரின் அழகு அடையாளங்களாகும்.

உறவினர், அயலவர்களின் சுகதுக்கங்களில் கலந்து கொள்ளுவதும், ஆறுதல் கூறுவதும் சரீர மற்றும் பணஉதவி செய்வதிலும் இவருக்கு நிகர் இவரே தான். எல்லோர் வாழ்விலும் ஒளி ஏற்றி வைத்த உத்தமியாவாள். பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள், பூட்டப் பிள்ளைகள் எல்லோருடைய பிறந்த தினங்களை ஞாபகம் வைத்து தொலைபேசி, Skype, Viber போன்றவற்றினூடாக வாழ்த்துத் தெரிவித்து நலம் விசாரிப்பார். பிறந்த ஊர், வாழ்ந்த ஊரில் ஏற்படும் சுக துக்கங்களை உறவினர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வார்.

கணவரது இழப்பினால் உடல் நலமின்றி இருந்த போதிலும் தான் வாழ்ந்த ஊராகிய முரசுமோட்டையில் கால் வைக்க வேண்டுமென்ற ஆவலில் வைத்தியசாலை சென்றவர் ஆனி மாதம் 15ம் திகதி 2016ஆம் ஆண்டு புதன்கிழமை அனைத்து நெஞ்சங்களையும் ஆறாத்துயரில் ஆழ்த்திவிட்டு "புன்னகையையே புனிதமாக்கி புகழிடம் சென்றார் இறைவனிடம்".

இவரின்ஆத்மா சாந்தியடைய "மனிதருள் மாணிக்கத்துக்காய் ஆழப் பிரார்த்திப்போம்.

**கண்ணகியே அம்மா கனிவான பார்வைதனில்
ஆழ்ந்த தியானம் அடைந்தவரை
காத்தருள்வாய் தாயே ஈஸ்வரியே.**

அமரதீர்த்துவமடைந்த கந்தையா நமசிவாயமும் பானாம்பிகையும்
அவர்களின் மகனான அமரர் ஸ்ரீகரணம்

அமரர் திருமதி.பாலாம்பிகை நமசிவாயம் அவர்களின் வாழ்வின் நிழல்கள் சில...

பிள்ளைகள் புலம்பல்

அம்மா என்றழைக்க இனியாருள்ளனர்
பாசத்துடன் எமையணைத்து
பரிவு காட்டிய பெருந்தகையே
ஒரு தடவை எழும்பி வந்து
ஒரு சொல் பேச மாட்டீர்களா?
கடமை, கட்டுப்பாட்டுடன்
எமை வளர்த்த அன்னையே உங்கள் நினைப்புடனே
எம் நெஞ்சம் அமைதி கொள்ளும்.

மருமக்கள் புலம்பல்

எம் அன்பு மாமியே! என்றும் உங்கள்
மக்களாக அன்பு காட்டி அரவணைத்தீரே!
சுகநலம் விசாரிக்கும் உங்கள் நற்செயலால்
நித்தம் எம்மில் அன்பு காட்டி
பாசம் செலுத்தினீரே!
எங்கு சென்றுவிட்டீர்கள் தனி வழியே?
ஏங்கித் தவிக்கின்றோம் இங்கு - மாமி

பேரப்பிள்ளைகள் புலம்பல்

சென்றதெங்கே எங்கள் அம்மம்மா
சொல்லாமல் எங்குற்றீர் அப்பம்மா
உங்கள் குரல் கேளாது ஏங்குகின்றோம்
தொலைபேசி, கொம்பியூட்டர் எல்லாம்
மௌன அஞ்சலி செலுத்துகின்றன
எங்கு சென்று வீட்டீர்கள் தனிவழியே?
செல்ல மிரட்டலுக்கும், அரவணைப்புக்குமாய்
அங்கும் இங்கும் பார்க்கின்றோம்
எங்கு சென்று விட்டீர்கள் அம்மம்மாவே! அப்பம்மாவே.

பூட்டப்பிள்ளைகள் புலம்பல்

பூத்த முகத்தில் இரு பொன் விழிகள்
காத்த அனுபவத்தால் கற்கண்டு மொழிகள்
சேர்த்து வைத்த செல்வமெனச் சேர்ந்து கொஞ்சம் கனிவாய்
பூட்டியை இழந்து விட்டோம் தாளாது உலைகின்றோம்.

பெறாமக்கள் புலம்பல்

அன்பும், பண்பும் பாசமும் கொண்டு
எமையெல்லாம் அணைத்து
அரும் புத்திமதி சொல்லி வந்தீர்
கடுஞ் சொல்லோ, சுடுஞ் சொல்லோ
உங்கள் நாவினால் வந்ததை
ஒரு போதும் நாமறியோம்
பெற்ற தாய்க்கு ஈடாக
எம்முடனே இருந்தீர்கள்
எம் வாழ்வு சிறப்பதற்கு
ஏணியாய் இருந்தீர்கள்
இனித்து கதைப்பீர்கள் இப்போது
எங்கு சென்றீர்கள் எமைவிட்டு
தவித்து துடிக்கின்றோம் - தரணியிலே
மீண்டும் உங்களை காண்பதற்கு.

உற்றார், உறவினர் புலம்பல்

அன்புடனும் பண்புடனும்
இப்பூவுலகில் வாழ்ந்து
நேசத்துடனும் பாசத்துடனும்
எம்மோடு பழகி
இன்சொல் பேசி இன்முகம் காட்டி
சுற்றத்தார்களுடன்
அன்பும் ஆதரவும் கொண்டு
நல்லவராய் எல்லோருக்கும்
உதவி செய்யும் உத்தம
குணத்துடன் வாழ்ந்து எமக்கு
வழிகாட்டியே பொக்கிஷமாய் - இருந்தீரே பாலாம்பிகையே
உங்கள் பிரிவால் வருந்துகின்றோம்.

புன்னகையோடு பூத்த திருநீற்றுடன்...

கலைந்த கனவோடு புன்சிரிப்பையும்
பூத்த திருநீற்றுடன் உன் முகத்தையும்
தேடுகின்றோம் - பாலாம்பி எங்கு சென்றாய்!
கணனியை பார்க்கும் போது கண்ணீர் தான்
வருகுதம்மா! எங்கே எம் உடன்பிறப்பு
வீட்டிலே கடைசியாய் இருந்த போதும்
எமக்கு பாசத்தை ஊட்டி முதல்வியாய் இருந்தாய்
நீயின்றி நாங்கள் குரல்வளை அறுந்து
கத்தவும் நாதியற்று வைத்தியசாலையில்
படுத்திருக்கின்றோம் ஏனம்மா எமைவிட்டு சென்றாய்
உனது பிரிவு என்னை படுக்கையாக்கியது
உனது ஏக்கம் எனது குரலை அடைத்தது
கணனியில் உன்முகம் காணாது பரிதவிக்கின்றேன்
காலை பத்தரைக்கு கையில் தேனீருடன்
கணனியில் காட்சி தருவாய் தினமும்
இனி யாரையம்மா நாம் பார்ப்போம்
நாதியற்று கரைகின்றோம் உன் நினைவில்.

சகோதரர்கள்

சி.சிவக்காமுந்து, பொ.கிருஷ்ணமிள்ளை

உள்ளக் குழறல்

மானிட தெய்வங்களாய் பூமியில் அவதரித்த
எங்கள் மாமா மாமியே!
சிதறிய முத்தைப் போல் சிந்தை கலங்க விட்டதேனோ!
உங்கள் அறிவுரைகள் எங்கள் அரியணைகள்
ஆன்மீக நெறியோடு வாழ்வு நெறி கண்டீர்
வாழ்க்கையோடு சைவ விரதங்கள் பல காத்தீரே
உற்றார், ஊராருடன் பலமான உறவு காத்தீர்
எல்லோரும் நன்றாய் வாழ சரீர பொருள் உதவி செய்தீர்
திருமணங்கள் பல நடக்கவும் வெளியூர் பலர் போகவும்
வழியமைத்த அன்னையவள் நிஜ நித்திரை அடைந்த தேனோ!
மாமி உங்களை நம்பியல்லோ நான் வந்தேன் ஊர்விட்டு
அண்ணி என்றழைக்காத நாளில்லை அம்மா!
மாலை வீடு வந்து மாமி என்ன புதினம் சொன்னா!
எனக் கேட்கும் நான்! மாமி இல்லை என நம்ப முடியுமா?
மாமி மாமா எமது வாழ்வின் அடிப்படைகள்
அமைத்து வாழ வைத்த தெய்வங்களே
எங்கம்மா போனீர்கள் எங்கு ஐயா போனீர்கள்!

அலங்க, மலங்க வைத்து நினைத்து நினைத்து
கலங்க வைத்து நிஜ நித்திரை அடைந்ததேனோ?
புன்னகையோடு பூத்த திருநீற்றுடன் உங்களை
எப்போது இவ்வுலகில் இனிக் காண்போம்.

அண்ணி, நிதி,

ராசன், ராசாத்தி குடும்பத்தினர்.

ஆன்ம ஈடேற்றம்

ஐன்மம் நிறைந்தது சென்றவர் வாழ்க
சிந்தை கலங்கிட வந்தவர் வாழ்க
நீரில் மிதந்திடும் கண்களும் காய்க
நிம்மதி நிம்மதி இவ்விடம் சூழ்க

ஐனமும் பூமியில் புதியது இல்லை
மரணத்தைப் போலொரு பழையதும் இல்லை
இரண்டும் இல்லாவிடில் இயற்கையும் இல்லை
இயற்கையின் ஆணைதான் ஞானத்தின் எல்லை.

பாசம் உலாவிய கண்களும் எங்கே
பாய்ந்து துளாவிய கைகளும் எங்கே
தேசம் அளாவிய கால்களும் எங்கே
தீ உண்டது என்றது சாம்பலுமிங்கே

கண்ணில் தெரிந்தது காற்றுடன் போக
மண்ணில் பிறந்தது மண்ணுடன் சேர்க்க
எலும்பு சதை கொண்ட உருவங்கள் போக
எச்சங்களால் அந்த இன்னுயிர் வாழ்க

பிறப்பு இல்லாமலே நாளொன்றும் இல்லை
இறப்பு இல்லாமலும் நாளொன்றும் இல்லை
நேசத்தினால் வரும் நினைவுகள் தொல்லை
மறதியைப் போலொரு மாமருந்தில்லை.

கடல் தொடும் ஆறுகள் கலங்குவதில்லை
தரை தொடும் தாரைகள் அழுவதும் இல்லை
நதி மழை போன்றதே விதி என்றும் கண்டும்
மதி கொண்ட மானுடர் மயங்குவதென்ன

மரணத்தினால் சில கோபங்கள் தீரும்
மரணத்தினால் சில சாபங்கள் தீரும்
வேதம் சொல்லாததை மரணங்கள் கூறும்
விதை ஒன்று வீழ்ந்திடில் செடி வந்து சேரும்

பூமிக்கு நாமொரு யாத்திரை வந்தோம்
யாத்திரை தீரும் முன் நித்திரை கொண்டோம்
நித்திரை போவது நியதி என்றாலும்
யாத்திரை என்பது தொடர் கதையாகும்

தென்றலின் பூங்கரம் தீண்டிடும் போதும்
சூரிய கீற்றொளி தோன்றிடும் போதும்
மழலையின் தேன்மொழி செவியுறும் போதும்
மாண்டவர் எம்முடன் வாழ்ந்திடக் கூடும்

மாண்டவர் சுவாசங்கள் காற்றுடன் சேர்க்க
தூயவர் கண்ணொளி சூரியன் சேர்க்க
பூதங்கள் ஐந்திலும் பொன்னுடல் சேர்க்க
போனவர் புண்ணியம் எம்முடன் சேர்க்க.

பிள்ளையார் கதை

காப்பு

கரும்பு மிளநீருங் காரெள்ளுந் தேனும்
விரும்பு மவல்பலவும் மென்மேல் - அருந்திக்
குணமுடைய னாய்வந்து குற்றங்கள் தீர்க்குங்
கணபதியே யிக்கதைக்குக் காப்பு.

திருவிளங்கு மான்மருகா சேவதனி லேறி
வருமரன்றான் ஈன்றருளு மைந்தா - முருகனுக்கு
முன்பிறந்தயானை முகவா உனைத்தொழுவேன்
என்கதைக்கு நீயென்றுங் காப்பு.

விநாயகர் துதி

திருவாக்குஞ் செய்கருமங் கைகூடுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனைமுகத் தானைக்
காதலாற் கூப்புவர்தங் கை.

ஒற்றை மருப்பு மோரிரண்டு கைத்தலமும்
வெற்றி புனைந்த விழிமூன்றும் - பெற்றதொரு
தண்டைக்கால் வாரணத்தைத் தன்மனத்தி லெப்பொழுதுங்
கொண்டக்கால் வராது கூற்று.

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான்தருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா.

சுப்பாணி

எள்ளுப் பொரிதே னவலப்ப
மிக்கும் பயறுமிளநீரும்
வள்ளிக்கிழங்கும் மாம்பழமும்
வாழைப்பழமும் பலாப்பழமும்
வெள்ளைப் பாலும் மோதகமும்
விரும்பிப்படைத் தேன்சந்நிதியில்
கொள்ளைக் கருணைக் கணபதியே
கொட்டியருள்க சுப்பாணி
சண்டப் பெருச்சா ளியேறிச்
சடைகொண்டு வையத்துலாவி

சண்டப் பெருச்சா ளியேறிச் சடைகொண்டு வையத்துலாவி
அண்டத் தமரர் துதிக்க வடியார்க் கருளும் பிரானே
எண்டிக்கு மன்பர்கள் பார்க்க வினையற்ற பேரொளி வீசக்
குண்டைக் கணபதி நம்பி கொடுங்கையாற் சுப்பாணிகொட்டே.

சரஸ்வதி துதி

புத்தகத் துள்ளுறை மாதே பூவி லமர்ந்திடு வாழ்வே
வித்தகப் பெண்பிள்ளை நங்காய் வேதப் பொருளுக்கிறைவி
முத்தின் குடையுடை யாளே மூவுலகுந் தொழு தேத்துஞ்
செப்புக் கவித்த முலையாய் செவ்வரி யோடிய கண்ணாய்
தக்கோலந் தின்னும் வாயாய் சரஸ்வதி யெனுந் திருவே
எக்கால முமுனைத் தொழுவே னியலிசைநாடகமென்னும்
முத்தமிழ்க் கல்விக் ளெல்லா முழுது மெனக்கருள்செய்தென்
சித்தந் தனில்நீ யிருந்து திருவருள் செய்திடுவாயே.

அதிகாரம்

பொன்னிறங் கடுக்கும் புனற்செறி குடுமித்
தென்மலை யிருந்த சீர்சால் முனிவன்
கந்த மும்மதக் கரிமுகன் கதைதனைச்
செந்தமிழ் வகையாற் றெளிவுறச் செப்பினன்
அன்னதிற் பிறவில் அரிறபத் திரட்டித்
தொன்னெறி விளங்கச் சொல்லுவன் கதையே.

கதை

மந்தர கிரியில் வடபா லாங்கோர்
இந்துதவழ் சோலை யிராசமா நகரியில்
அந்தண னொருவனு மாயிழை யொருத்தியுள்
சந்தரப் புதல்வரைப் பெறுதல் வேண்டிக்
கடவுளா லயமுங் கடிமலர்ப் பொய்கையுந்
தடநிழற் பள்ளியுந் தாம்பல சமைத்துப்
புதல்வரைத் தருகெனப் பொருப்பர சீன்ற
மதர்விழி பாகனை வழிபடு நாளின்
மற்றவர் புரியு மாதவங் கண்டு
சிற்றிடை யுமையாள் சிவனடி வணங்கிப்
பரனே சிவனே பல்லுயிர்க் குயிரே
அரனே மறையவர்க் கருள்புரிந் தருளென
அந்தவந் தணனுக் கிந்தநற் பிறப்பின்
மைந்தரில் லையென்று மறுத்தர னுரைப்ப
எப்பரி சாயினு மெம்பொருட் டொருசுதன்
தப்பிலா மறையோன் றனக்கருள் செய்கென
எமையா ளுடைய யுமையாண் மொழிய
இமையா முக்க ணிறைவன் வெகுண்டு
பெண்சொற் கேட்டல் பேதமை யென்று
பண்சொற் பயிலும் பாவையை நோக்கிப்
பேதாய் நீபோய்ப் பிறவென மொழிய
மாதுமை யவளும் மனந்தளர் வுற்றுப்
பொன்றிடு மானிடப் புன்பிறப் பெய்துதல்
நன்றல வென்றே நடுக்கமுற் றுரைப்பக்
கறைமிடற் றண்ணல் கருணை கூர்ந்து
பிறைநுத லவட்குநீ பிள்ளை யாகச்
சென்றவண் வளர்ந்து சிலபகற் கழிந்தால்
மன்றல்செய் தருள்வோம் வருந்தலை யென்று

விடைகொடுத்தருள விலங்கன்மா மகளும்
 பெடைமயிற் சாயற் பெண்மக வாகித்
 தார்மலி மார்பன் சதுர்மறைக் கிழவன்
 சீர்மலி மனைவி திருவயிற் றுதித்துப்
 பாவையுஞ் சிற்றினும் பந்தொடு கழங்கும்
 யாவையும் பயின்ற வியல்பின ளாகி
 ஐயாண் டடைந்தபி னன்னையு மத்தனும்
 மையார் கருங்குழல் வாணுத றன்னை
 மானுட மறையோர்க்கு வதுவை செய்திடக்
 கானமர் குழலியைக் கருதிக் கேட்பப்
 பிறப்பிறப் பில்லாப் பெரியோற் கன்றி
 அறத்தகு வதுவைக் சமையேன் யானென
 மற்றவன் றன்னையுன் மணமகனாகப்
 பெற்றிட வரிதெனப் பெயர்ந்தவர் பேச
 அருந்தவ முயற்சியா லணுகுவே னியானெனக்
 கருந்தட நெடுங்கட் கவுரியங் குரைப்ப
 மருமலி கமல மலஉத்தடத் தருகிற்
 றருமலி நிழற்றவச் சாலை யமைத்துப்
 பணியணி பற்பல பாங்கியர் சூழ
 அணிமலர்க் குழலுமை யருந்தவம் புரிதலும்
 அரிவைத னருந்தவ மறிவோம் யாமென
 இருவரு மறியா விமையவர் பெருமான்
 மானிட மேந்தும் வண்ணம தொழிந்து
 மானிட யோக மறையவ னாகிக்
 குடையொடு தண்டுநற் குண்டிகை கொண்டு
 மடமயி றவம்புரி வாவிக் கரையிற்
 கண்ணுதல் வந்து கருணை காட்டித்
 தண்ணறுங் கூந்தற் றையலை நோக்கி
 மின்பெறு நுண்ணிடை மெல்லிய லாய்நீ
 என்பெறத் தவமிங் கியற்றுவ தென்றலுங்
 கொன்றைவார் சடையனைக் கூடவென் றுரைத்தலும்

நன்றெனச் சிரித்து நான்மறை யோனும்
 மாட்டினி லேறி மான்மழுத் தரித்துக்
 காட்டினிற் சுடலையிற் கணத்துட னாடிப்
 பாம்பு மெனும்பும் பஹலை மாலையுள்
 சாம்பரு மணிந்து தலையோ டேந்திப்
 பிச்சைகொண் டுழலும் பித்தன் றன்னை
 நச்சிநீ செய்தவ நகைதரு முனக்கெனப்
 பூங்கொடி யருந்தவம் பூசுரன் குலைத்தலும்
 ஆங்கவ ணாணமுற் றணிமனை புகுதச்
 சேடியர் வந்து செழுமலர்க் குழலியை
 வாடுத லொழிகென மனமிகத் தேற்றிச்
 சிந்துர வாணுதற் சேடியர் சிலர்போய்த்
 தந்தைதா யிருவர் தாளிணை வணங்கி
 வாவிக்கரையில் வந்தொரு மறையோன்
 பாவைதன் செங்கையைப் பற்றின னென்றலுந்
 தோடலர் கமலத் தொடைமறை முனியை
 ஆடக மாடத் தனிமனை கொணர்கென
 மாடக யாழ்முரல் மங்கைய ரோடி
 நீடிய புகழாய் நீயெழுந் தருளென
 மைமலர்க் குழலி வந்தெனை யழைக்கில்
 அம்மனை புகுவெனன் றந்தண னுரைத்தலும்
 பொற்றொடி நீபோய்ப் பொய்கையி னின்ற
 நற்றவ முனியை நடத்திக் கொணர்கென
 சிவனை யிகழ்ந்த சிற்றறி வுடையோன்
 அவனையான் சென்றிங் கழைத்திடே னென்று
 சிற்றிடை மடந்தையுள் சீறின ளாகி
 மற்றைய மாதா மதிமுக னோக்கி
 நெற்றியிற் கண்ணுடை நிமலனுக் கல்லதென்
 பொற்பமர் கொங்கை பொருந்துதற் கரிதால்
 மானிட வேட மறையவன் றனக்கு
 யான்வெளிப் படுவ தில்லையென் றிசைப்ப

மலையிடை வந்த மாமுனிதன்னை
 இணையடி தொழுத விளையோர்க் கியல்பெனத்
 தந்தையுந் தாயுந் தகைபெற மொழியச்
 சிந்தை குளிர்ந்து சீறுத லொழிந்து
 தாய்சொன் மறுத்தல் பாவமென் றஞ்சி
 ஆயிழை தானு மவனெதிர் சென்று
 சுற்றிவந் தவனடி சுந்தரி வணங்கி
 மற்றவன் றன்னை மனையிற் கொணர்ந்து
 ஆதியம் பகவற் கன்ப னாகும்
 வேதியன் பழைய விருத்தனென் றெண்ணி
 ஆசன நல்கி யருக்கிய முதலாப்
 பாதபூ சனைகள் பண்ணிய பின்னர்ப்
 போனகம் படைத்துப் பொரிக்கறி பருப்புநெய்
 ஆன்பால் மாங்கனி யழகிய பலாச்சுளை
 தேன்கத லிப்பழுஞ் சீர்பெறப் படைத்து
 அந்தணன் றன்னை அமுதுசெய் வித்துச்
 சந்தனங் குங்குமச் சாந்திவை கொடுத்துத்
 தக்கோ லததொடு சாதிக் காயும்
 கர்ப்பூ ரத்தொடு கவின்பெறக் கொண்டு
 வெள்ளிலை யடைக்காய் விளங்கிய பொன்னின்
 ஒள்ளிய தட்டி லுகந்துமுன் வைத்துச்
 சிவனெனப் பாவனை செய்து நினைந்து
 தவமறை முனிதனைத் தாளிணை வணங்கத்
 தேனமர் குழலி திருமுக நோக்கி
 மோனமா முனிபுன் முறுவல் காட்டிக்
 கற்றைச் சடையங் கரமொரு நான்கும்
 நெற்றியி னயனமு நீல கண்டமும்
 மானு மழுவு மலர்கரத் திலங்கக்
 கூன்மதி நிலவுங் கொழித்திட முடிமேல்
 வரந்தரு முதல்வன் மடமயில் காணக்
 கரந்ததன் னுருவங் காட்டிமு னிற்ப

மரகத மேனி மலைமக டானும்
 விரைவொடங் கவனடி வீழ்ந்திறைஞ் சினளே
 அரிய யனிந்திர னமரர் விஞ்சையர்
 கருடர் கின்னரர் காய வாசியர்
 ஏதமில் முனிவ ரவுணரி ராக்கதர்
 பூத ரியக்கர்கிம் புருட ரலகை
 சித்தர்தா ரகைகந் தருவர்கள் முதலாய்க்
 கணிக்கரும் பதினெண் கணத்திலுள் எவரும்
 மணிக்கருங் களத்தனை வந்தடைந் தகற்பின்
 மன்றலங் குழலிக்கு வதுவைநாட் குறித்துத்
 தென்றல்வந் திலங்கு முன்றி லகத்துப்
 பொன்றிகழ் பவளப் பொற்கா னாட்டி
 மாணிக் கத்தால் வளைபல பரப்பி
 ஆணிப்பொற் றகட்டா லழகுற வேய்ந்து
 நித்தில மாலை நிரைநிரை தூக்கிப்
 பத்திக டோறும் பலமணி பதித்துத்
 தோரண நாட்டித் துகில்விதா னித்துப்
 பூரணப் பொற்குடம் பொலிவுற வைத்துத்
 திக்குத் தோறுந் திருவிளக் கேற்றிப்
 பக்திப் படர்முளைப் பாலிகை பரப்பிக்
 கன்னலுங் கமுகுங் கதலியு நாட்டிப்
 பன்மலர் நாற்றிப் பந்தர்சோ டித்து
 நலமிகு கைவலோர் நஞ்சணி மிடற்றனைக்
 குலவிய திருமணக் கோலம் புனைந்தார்
 வருசுரர் மகளிர் மலைமக டன்னைத்
 திருமணக் கோலஞ் செய்தன ராங்கே
 எம்பி ரானையு மிளங்கொடி தன்னையும்
 உம்ப ரெல்லா மொருங்குடன் கூடிக்
 கடலென விளங்குங் காவணந் தன்னிற்
 சுடர்விடு பவளச் சுந்தரப் பலகையின்
 மறைபுகழ்ந் தேத்த மகிழ்ந்துட னிருத்திப்

பறையொலி யோடு பணிவளை யார்ப்ப
 வதுவைக் கேற்ற மறைவிதி நெறியே
 சதுர்முக னோமச் சடங்குக ளியற்றத்
 தறுகலற் றொளிபொற் றாலி பூட்டிச்
 சிறுமதி நுதலியைச் சிவன்கைப் பிடித்தபின்
 அரிவலஞ் சூழ வெரிவலம் வந்து
 பரிவுடன் பரிமளப் பாயலில் வைகிப்
 போதணி கருங்குழற் பூவைதன் னுடனே
 ஓதநீர் வேலைசூ முஞ்சையம் பதிபுக
 ஏரார் வழியி னெண்டிசை தன்னைப்
 பாரா தேவா பணிமொழி நீயென
 வருங்கருங் குழலாண் மற்றுமுண் டோமெனத்
 திருந்திழை மடந்தை திரும்பினள் பார்க்கக்
 களிறும் பிடியுங் கலந்து விளையாடல்கண்
 டொளிர்மணிப் பூணா னுரவோ னுடனே
 இவ்வகை யாய்விளை யாடுவோ மீங்கென
 அவ்வகை யரனு மதற்குடன் பட்டு
 மதகரி யுரித்தோன் மதகரி யாக
 மதர்விழி யுமைபிடி வடிவம தாகிக்
 கூடிய கல்வியிற் குவலயம் விளங்க
 நீடிய வானோர் நெறியுடன் வாழ
 அந்தணர் சிறக்க வானினம் பெருகச்
 செந்தழல் வேள்விவே தாகமஞ் சிறக்க
 அறம்பல பெருக மறம்பல சுருங்கத்
 திறம்பல வரசர் செகதலம் விளங்க
 வெங்கரி முகமும் வியன்புழைக் கையோ
 டைங்கர தலமு மலைப்பத மிரண்டும்
 பவளத் தொளிசேர் பைந்துவர் வாயுந்
 தவளக் கிம்புரித் தடமருப் பிரண்டுங்
 கோடிகூ ரியர்போற் குலவிடு மேனியும்
 பேழைபோ லகன்ற பெருங்குட வயிறும்

நெற்றியி னயனமு முப்புரி நூலுங்
 கற்றைச் சடையுங் கனகநீண் முடியுந்
 தங்கிய முறம்போற் றழைமடிச் செவியுமாய்
 ஐங்கரத் தண்ணல் வந்தவ தரித்தலும்
 பொங்கர வணிந்த புண்ணிய மூர்த்தியும்
 மங்கை மனமிக மகிழ்ந்துட னோக்கி
 விண்ணு ளோர்களும் விரிந்தநான் முகனும்
 மண்ணு ளோர்களும் வந்துவை வணங்க
 ஆங்கவர் தங்கட் கருள்சுரந் தருளித்
 தீங்கது தீர்த்துச் செந்நெறி யளித்துப்
 பாரண மாகப் பலகனி யருந்தி
 ஏரணி யாலின்கீ ழினிதிரு வென்று
 பூதலந் தன்னிற் புதல்வனை யிருத்திக்
 காதல்கூர் மடநடைக் கன்னியுந் தானும்
 மைவளர் சோலை மாநகர் புகுந்து
 தெய்வ நாயகன் சிறந்தினி திருந்தபின்
 வானவ ராலும் மானுட ராலுங்
 கானமர் கொடிய கடுவிலங் காலுங்
 கருவிக ளாலுங் கால னாலும்
 ஒருவகை யாலு முயிரழி யாமல்
 திரம்பெற மாதவஞ் செய்துமுன் னாளில்
 வரம்பெறு கின்ற வலிமையி னாலே
 ஐமுகச் சீயமொத் தடற்படை சூழக்
 கைமுகம் படைத்த கயமுகத் தவுணன்
 பொன்னுல கழித்துப் புலவரை வருத்தி
 இந்நிலத் தவரை யிடுக்கண் படுத்திக்
 கொடுத்தொழில் புரியுங் கொடுமைகண் டோங்கி
 அடுத்தொழிற் குலிசத் தண்ணலு மமரருங்
 கறைபடு கண்டக் கடவுளைப் போற்றி
 முறையிடக் கேட்டு முப்புர மெரித்தோன்
 அஞ்சலீ ரென்றவர்க் கபயங் கொடுத்தே

அஞ்சகைக் கரிமுகத் தண்ணலை நோக்கி
 ஆனை மாமுகத் தவுணனோ டவன்றன்
 சேனைகள் முழுவதுஞ் சிந்திடப் பொருது
 குன்றுபோல் வளர்த்த குறட்படை கூட்டி
 வென்றுவா வென்று விடைகொடுத்தருள
 ஆங்கவன் றன்னோ டமர்பல வுடற்றிப்
 பாங்குறு மவன்படை பற்றறக் கொன்றபின்
 தேர்மிசை யேறிச் சினங்கொடு செருவிற்
 கார்முகம் வளைத்த கயமுகா சுரன்மேல்
 ஒற்றைவெண் மருப்பை யொடித்தவ னுரத்திற்
 குற்றிட வெறிந்தான் குருதிசோஉந் திடவே
 சோர்ந்தவன் வீழ்ந்து துண்ணென வெழுந்து
 வாய்ந்தழ டிகமாய் வந்தவன் பொரவே
 வந்த மூடிகத்தை வாகன மாக்கி
 எந்தை விநாயக னேறன னிப்பால்
 எறிந்தவண் மருப்பங் கிமைநொடி யளவிற்
 செறிந்தது மற்றவன் றிருக்கரத் தினிலே
 வெல்லவைக் கதிர்வேல் குருதிசோர்ந் திடவே
 வல்லவை தனைத்தன் மனையென மணந்தே
 ஓகையோ டெழுந்தாங் குயர்படை சூழ
 வாகையும் புனைந்து வரும்வழி தன்னிற்
 கருச்சங் கோட்டிற் கயல்கமு கேறுந்
 திருச்செங் காட்டிற் சிவனையர்ச் சித்துக்
 கணபதீச் சரமெனுங் காரண நாமம்
 பணபதி புகழ்தரு பதிக்குண் டாக்கிச்
 சங்கரன் பார்ப்பதி தனிமன மகிழ
 இங்குவந் தன்புட னெய்திய பின்னர்க்
 கணங்களுக் கரசாய் கதிர்முடி சூட்டி
 இணங்கிய பெருமைபெற் றிருந்திட வாங்கே
 தேவர்கள் முனிவர் சித்தர்கந் தருவர்
 யாவரும் வந்திவ ணைவல்செய் திடுநாள்

அதிகமா யுரைக்கு மாவணித் திங்களின்
 மதிவளர் பக்கம் வந்திடு சதுர்த்தியில்
 விநாயகற் குரிய விரதமென் றெண்ணி
 மனாதிகள் களித்து மரபொடு நோற்றார்
 இப்படி நோற்றிட் டெண்ணிய பெறுநாள்
 ஒப்பரும் விரதத் துறுமொரு சதுர்த்தியில்
 நோற்றுநற் பூசை நூடங்கா தாற்றிப்
 போற்றிசெய் திட்டார் புலவரைங் கரனை
 மருமலர் தூவும் வானவர் முன்னே
 நிருமலன் குமர னிருத்தம் புரிந்தான்
 அனைவருங் கைதொழு தடியிணை போற்ற
 வனைகழற் சந்திரன் மனச்செருக் கதனால்
 பேழைபோல் வயிறும் பெருத்தகாத் திரமுந்
 தாழ்துளைக் கையுந் தழைமுறச் செவியுங்
 கண்டன னகைத்தான் கரிமுகக் கடவுளுங்
 கொண்டனன் சீற்றங் குபேரனை நோக்கி
 என்னைக் கண்டிங் கிகழ்ந்தனை சிரித்தாய்
 உன்னைக் கண்டவ ருரைக்குமித் தினத்திற்
 பழியொடு பாவமும் பபைல விதனமும்
 அழிவுமெய் துவரென் றசனிபோற் சபித்தான்
 விண்ணவ ரெல்லா மிகமனம் வெருவிக்
 கண்ணருள் கூருங் கடவுளித் தினத்திற்
 கோரவெஞ் சினமிகக் கொண்டன னந்நாண்
 மார்கழித் திங்கண் மதிவளர் பக்கஞ்
 சதயந் தொட்ட சட்டினல் விரதமென்
 றிதயத் தெண்ணி யாவரு நோற்றார்
 இப்புவி மாந்த ரியம்பிய விரதம்
 வைப்புட னோற்ற வகையினிச் சொல்வாம்
 குருமணி முடிபுனை குருகுலத் துதித்த
 தருமனு மிளைய தம்பியர் நால்வருந்
 தேவகி மைந்தன் நிருமுக நோக்கி

எண்ணிய விரத மிடையு றின்றிப்
 பண்ணிய பொழுதே பலிப்புண் டாகவுஞ்
 செருவினி லெதிர்த்த செறுநரை வென்று
 மருமலர்ப் புயத்தில் வாகை கூடவும்
 எந்தத் தெய்வ மெவ்விர தத்தை
 வந்தனை செய்யில் வருநமக் குரையெனப்
 பாட்டளி துதையும் பகந்துளாய் மார்பனுங்
 கேட்டருள் வீரெனக் கிளர்த்துத லுற்றான்
 அக்குநீ றணியு மரன்முத லளித்தோன்
 விக்கனந் தீர்க்கும் விநாயக மூர்த்தி
 ஓடவைத் திடும்பொன் னொத்தொளி விளங்குங்
 கோடி சூரியர்போற் குலவிய மேனியன்
 கடகரி முகத்தோன் காத்திரம் பெருத்தோன்
 தடவரை போலுஞ் சதுர்ப்புய முடையோன்
 சர்வா பரணமுந் தரிக்கப் பட்டவன்
 உறுமதிக் குழவிபோ லொருமருப் புடையோன்
 ஒருகையிற் றந்தமு மொருகையிற் பாசமும்
 ஒருகையின் மோதக மொருகையிற் செபஞ்செய்
 உத்தம மாலையோ னுறுநினை விற்படி
 சித்திசெய் வதனாற் சித்திவி நாயகன்
 என்றிமை யவரும் யாவருந் துதிப்ப
 நன்றித ருந்திரு நாமம் படைத்தோன்
 புரவலர்க் காணப் புறப்படும் போதுஞ்
 செருவினில் யுத்தஞ் செய்திடும் போதும்
 வித்தியா ரம்பம் விரும்பிடும் போதும்
 உத்தியோ கங்க ளுளுற்றிடும் போதும்
 ஆங்கவன் றன்னை யருச்சனை புரிந்தால்
 தீங்குறா தெல்லாஞ் செயமுண் டாகும்
 கரதல மைந்துடைக் கணபதிக் குரிய
 விரதமொன் றுளததை விரும்பிநோற் றவர்க்குச்
 சந்ததி தழைத்திடுஞ் சம்பத் துண்டாம்

புந்தியி னினைந்த பொருள்கை கூடும்
 மேலவர் தமையும் வென்றிட லாமெனத்
 தேவகி மைந்தன் செப்பிடக் கேட்டு
 நுவலரும் விரத நோற்றிடு மியல்பும்
 புகர்முகக் கடவுளைப் பூசைசெய் விரதமும்
 விரித்தெமக் குரைத்திட வேண்டுமென் றிரப்ப
 வரைக்குடை கவித்தோன் வகுத்துரை செய்வான்
 தேருநீ ராவணித் திங்களின் மதிவளர்
 பூருவ பக்கம் புணர்ந்திடு சதுர்த்தியின்
 முந்தும் புலரியின் முறைநீர் படிந்து
 சந்தி வந்தனந் தவறா தியற்றி
 அத்தின மதனி லைங்கரக் கடவுளைப்
 பத்தியோ டர்ச்சனை பண்ணுதல் வேண்டும்
 வெள்ளியாற் பொன்னால் விளங்குமாங் கவன்றன்
 ஒள்ளிய வருட்டிரு வருவுண் டாக்கிப்
 பூசனை புரியப் புகன்றனர் பெரியோர்
 ஆசிலா மண்ணா லமைத்தலுந் தகுமால்
 பூசைசெய் திடுமிடம் புனிதம தாக்கி
 வாசமென் மலரின் மஞ்சரி தூக்கிக்
 கோடிகங் கோசிகங் கொடுவிதா னித்து
 நீடிய நூல்வளை நிறைகுடத் திருத்தி
 விந்தைசேர் சித்தி விநாயக னுருவைச்
 சிந்தையி னினைந்து தியானம் பண்ணி
 ஆவா கனமுத லர்க்கிய பாத்தியம்
 வாகா ராச மனம்வரை கொடுத்து
 ஐந்தமிர் தத்தா லபிடே கித்துக்
 கந்தஞ் சாத்திக் கணேசமந் திரத்தால்
 ஈசுர புத்திர னெனுமந் திரத்தான்
 மாசக லிரண்டு வத்திரஞ் சாத்திப்
 பொருந்துமை சுதனாப் புகலுமந் திரத்தாற்
 றிருந்தும் பளிதத் தீபங் கொடுத்துப்

பச்சறு குடனிரு பத்தொரு விதமாப்
 பத்திர புட்பம் பலபல கொணர்ந்தே
 உமாசுதன் கணாதிப னுயர்கரி முகத்தோன்
 குமார குரவன் பாசாங் குசகரன்
 ஏக தந்த னீசுர புத்திரன்
 ஆகு வாகன னருடரு விநாயகன்
 சர்வகா ரியமுந் தந்தருள் புரிவோன்
 ஏரம்ப மூர்த்தி யென்னுநா மங்களால்
 ஆரம் பத்துட னர்ச்சனை பண்ணி
 மோதக ம்ப்ப முதற்பணி காரந்
 தீதகன் மாங்கனி தீங்கத லிப்பழம்
 வருக்கை கபித்த மாதுளங் கனியொடு
 தரித்திடு நெட்டிலைத் தாழைமுப் புடைக்காய்
 பருப்புநெய் பொரிக்கறி பாறயிர் போனகம்
 விருப்புள சுவைப்பொருள் மிகவுமுன் வைத்து
 உருத்திரப் பிரியவென் றுரைக்குமந் திரத்தால்
 நிருத்தன் மகற்கு நிவேதனங் கொடுத்து
 நற்றவர் புகன்றநா னான்குப சாரமும்
 மற்றவன் றிருவுள மகிழ்ந்திடச் செய்து
 எண்ணுந் தகுதி யிருபிறப் பாளர்க்
 குணனுறு சுவைசே ரோதன நல்கிச்
 சந்தன முத்துத் தானந் தக்கிணை
 அந்தணர்க் கீந்திட் டருச்சகன் றனக்குத்
 திருத்தகும் விநாயகத் திருவுரு வத்தைத்
 தரித்தவத் திரத்துடன் றானமாக் கொடுத்து
 னைமித் திகமென நவிறரு மரபால்
 இம்முறை பூசனை யாவர்செய் தாலும்
 எண்ணிய கருமம் யாவையு முடிப்பர்
 திண்ணிய செருவிற் செயமிகப் பெறுவர்
 அரனின் றன்னைமுன் னர்ச்சனை பண்ணிப்
 புரமொரு மூன்றும் பொடிபட வெரித்தான்

உருத்திர னிவனை யுபாசனை பண்ணி
 விருத்திரா சுரனை வென்றுகொன் றிட்டான்
 அகலிகை யிவன்றா ளர்ச்சனை பண்ணிப்
 பகர்தருங் கணவனைப் பரிவுட னடைந்தாள்
 தண்ணார் மதிமுகத் தாடம யந்தி
 அன்னா ளிவனை யர்ச்சனை பண்ணி
 நண்ணார் பரவு நளனைய டைந்தாள்
 ஐங்கரக் கடவுளை யர்ச்சனை பண்ணி
 வெங்கத நிருதரை வேரறக் களைந்து
 தசரதன் மைந்தன் சீதையை யடைந்தான்
 பகீரத னென்னும் பார்த்திவ னிவனை
 மகிதலந் தன்னின் மலர்க்கொடர்ச் சித்து
 வரநதி தன்னை வையகத் தழைத்தான்
 அட்டதே வதைகளு மர்ச்சித் திவனை
 அட்டபோ கத்துட னமிர்தமும் பெற்றார்
 உருக்மணி யென்னு மொண்டொடி தன்னைச்
 செருக்கொடு வவ்விச் சிசுபா லன்றான்
 கொண்டுபோ மளவிற் குஞ்சர முகவனை
 வண்டுபாண் மிழற்றா மலர்க்கொடர்ச் சித்துத்
 தாரியின் மறித்தவன் றன்னைப்புறங் கண்டு
 யாமுமங் கவளை யின்புறப் பெற்றோம்
 புகர்முகக் கடவுளைப் பூசனை புரிந்து
 மிகமிக மனத்தில் விளைந்தன பெற்றார்
 இப்புவி தன்னி லெண்ணுதற் கரிதால்
 அப்படி நீவிரு மவனையர்ச் சித்தால்
 எப்பொருள் விரும்பி னப்பொருள் பெறுவீர்
 என்றுகன் றெறிந்தோ னெடுத்திவை யுரைப்ப
 அன்றுமுற் றருமனு மனுசரு மிவனைப்
 பூசனை புரிந்துகட் புலனிலான் மைந்தரை
 நாசனம் பண்ணி நராதிப ராகிச்
 சிந்தையி னினைந்தவை செகத்தினிற் செயங்கொண்

டந்தமில் செல்வத் தரசியல் பெற்றார்
 ஈங்கிது நிற்க விவ்விர தத்தியல்
 ஓங்கிய காதைமற் றொன்றுரை செய்வாம்
 கஞ்சநான் முகன்றருங் காசிபன் புணர்ந்த
 வஞ்சக மனத்தாண் மாயைதன் வயிற்றிற்
 சூரனென் றொருவனுந் துணைவருந் தோன்றி
 ஆர்கலி சூழ்புவி யனைத்தையு மழித்தே
 சீருடைச் சுவர்க்கத் திருவளங் கெடுத்தும்
 புரந்தரன் முதலிய புலவரை வருத்தியும்
 நிரந்தரந் தீய நெறிநடத் துதலால்
 ஆயிரங் கண்ணனு மமரரு முனிவரும்
 நீயிரங் கெமக்கென நெடுங்கரங் கூப்பி
 இரசத கிரியுறை யிறைவனை வணங்கி
 வரமிகுஞ் சூரன் வலிமைக ளுரைக்கச்
 சுடர்விடு மணிமுடிச் சூரனை வெல்லக்
 கதிர்விடு வடிவேல் கரதலத் தேந்தும்
 புதல்வனைத் தருவோம் போமி னீரென
 அமரர் கோனுக் கரன்விடை கொடுத்துச்
 சமர வேல்விழித் தையலுந் தானுங்
 கூடிய கலவியற் கூடா தூடலும்
 ஓடிய வானோ ரொருங்குடன் கூடிப்
 பாவகன் றன்னைப் பரிவுட னழைத்துச்
 சூரன் செய்யுந் துயர மெல்லாம்
 ஊரர வணிந்தோற் குரையென வுரைப்பக்
 காமனை யெரித்த கடவுளென் றஞ்சிப்
 பாவகன் பயமுளப் பயமுனக் கேதவன்
 உற்றிடுங் கரதலத் துன்னையே தரித்தான்
 நெற்றியி னயனமு நீயே யாதலிற்
 குற்ற மடாது கூறுநீ சென்றென
 வானவர் மொழிய மற்றவன் றானுந்
 தானுமச் சபையிற் றரியா தேகி

எமையா ஞடைய வுமையா ஞடனே
 அமையா வுன்பத் தமர்ந்தினி திருந்த
 பள்ளி மண்டபம் பாவகன் குறுகலும்
 ஒள்ளிய மடந்தை ஒதுங்கிநா னுதலுந்
 தெள்ளிதிற் பரமனுந் தேயுவைக் கண்டே
 அறுமுகப் பிள்ளையை யவன்கையி லீதலும்
 வறியவன் பெற்ற வான்பொருள் போலச்
 சோதி நீண்முடிச் சுடரோன் கொணர்ந்து
 வாத ராசன் மலர்க்கையிற் கொடுப்ப
 நீதி யோடு நின்றுகை யேந்திப்
 போதநீள் வாயுவும் பொறுக்கவொண் ணாமற்
 றரும்புனர் காங்கை தன்கையிற் கொடுப்பத்
 தரும்புனர் காங்கையுந் தாங்கவொண் ணாமற்
 பொருந்திரைச் சரவணப் பொய்கையில் வைப்பத்
 தண்ணார் வதனத் தாமரை யாறுங்
 கண்ணா றிரண்டுங் கரமீ ராறுந்
 தூணெனத் திரண்ட தோளீ ராறும்
 மாயையி லாதி வான்படை யுங்கொண்
 டறுமுகக் கடவுளங் கவதரித் திடலும்
 மறுகிய வும்பர் மகிழ்வுடன் கூடி
 அறுமீன் களைப்பா லளித்திரென் றனுப்ப
 ஆங்கவர் முலையுண் டறுமுகன் றானும்
 ஓங்கிய வளர்ச்சி யுற்றிடு நாளில்
 விமலனு முமையும் விடையுகத் தாறு
 தலைமக னிருந்த சரவணத் தடைந்து
 முருகலர் குழலுமை முலைப்பா லூட்ட
 இருவரு மின்பா லெடுத்தெடுத்தணைத்துத்
 தேவர்தம் படைக்குச் சேனா பதியெனக்
 காவல்கொண் டளிக்கக் கதிர்முடி சூட்டி
 அயில்வேன் முதற்பல வாயுதங் கொடுத்துத்
 திசையெலாஞ் செல்லுந் தேருமொன் றுதவிப்

பூதப் படைகள் புடைவரப் போய்நீ
 ஒதுறு மவுணரை யொறுத்திடென் றனுப்ப
 இருளைப் பருகு மிரவியைப் போலத்
 தகுவரென் றவரைச் சமரிடை முருக்கிக்
 குருகுப் பேர்பெறுங் குன்றமுஞ் சூரன்
 மருமமுந் துளைபட வடிவேல் விடுத்தே
 யாவரும் வியப்புற விந்திரன் மகளாந்
 தேவகுஞ் சரியைத் திருமணம் புணர்ந்திட்
 டமரர் கோனுக் கமருல களித்துக்
 குமர வேளுங் குவலயம் விளங்க
 அமரா வதியி லமர்ந்தினி திருந்தான்
 சமர வேலுடைச் சண்முகன் வடிவுகண்
 டமரர் மாத ரனைவரு மயங்கி
 எண்டருங் கற்பினை யிழந்தது கண்டே
 அண்ட ரெல்லா மடைவுடன் கூடி
 மாதொரு பாகனை வந்தடி வணங்கி
 மருமலர்க் கடம்பனெம் மாநகர் புகாமல்
 அருள்செய வேண்டுநீ யம்பிகா பதியென
 இமையவ ருரைப்ப விறையவன் றானுங்
 குமரனைக் கோபங் கொண்டுமுன் முனியக்
 காவல்கொண் டெம்வினை கட்டறுத் தருளுஞ்
 சேவலங் கொடியோன் றேசம் போகத்
 திருந்திழை யுமையா ளருந்துய ரெய்தி
 வருந்திமுன் னிற்க மங்கையைப் பார்த்து
 மங்கை நீதான் வருந்துத லொழிகுதி
 அங்கையாற் சூதெறிந் தாடுவோம் வாவென
 வென்றதுந் தோற்றதும் விளம்புவார் யாரெனக்
 குன்றமென் முலையாள் கூறிய சமயம்
 புற்றர வணிந்த புனிதனைக் காணவங்
 குற்றனன் றிருமா லூழ்வினை வலியாற்
 சக்கிர பாணையைச் சான்றெனக் குறித்து

மிக்கதோர் சூது விருப்புட னாடச்
 சாயக நேருந் தடநெடுங் கருங்கண்
 நாயகி வெல்ல நாயகன் றோற்ப
 இன்பவா யிதமுமை யான்வென் றேனென
 எம்பெரு மானும் யான்வென் றேனென
 ஒருவர்க் கொருவ ருத்தரம் பேசி
 இருவருஞ் சாட்சி யிவனைக் கேட்ப
 மாமனை வதைத்த மான்முக நோக்கிக்
 காமனை யெரித்தோன் கட்கடை காட்ட
 வென்ற நாயகி தோற்றா ளென்றுந்
 தோற்ற நாயகன் வென்றா னென்றும்
 ஒன்றிய பொய்க்கரி யுடனங் குரைப்பக்
 கன்றிய மனத்தொடு கவுரியங் குருத்து
 நோக்கினீ யிருந்தும் நுவன்றிலை யுண்மை
 வாக்கினி லொன்றாய் மனத்தினி லொன்றாய்
 மைக்கரி யுரித்தோன் வதன நோக்கிப்
 பொய்க்கரி யுரைத்த புன்மையி னாலே
 கனலென வயிற்றிற் கடும்பசி கன்றற
 நிலமிசைக் குருட்டு நெட்டுடற் பாம்பாய்க்
 கடகரி முகத்துக் கடவுள்வீற் றிருக்கும்
 வடதரு நீழலிற் கிடவெனச் சபித்தாள்
 முளரிகள் பூத்த முகினிறத் துருப்போய்த்
 துளவணி மருமனுந் துணைவிழி யிழந்தே
 ஆண்டரைக் கணத்தி லாயிரம் யோசனை
 நீண்டபைப் பாந்த னெட்டுட லெடுத்து
 வளர்மருப் பொன்றுடை வள்ளல்வீற் றிருக்குங்
 கிளர்ச்சினை யாலின் கீழ்க்கிடந் தனனால்
 திரிகடக் கரியின் றிருமுகக் கடவுளும்
 வழிபடு மடியார் வல்வினை தீர்த்தே
 எழில்பெறு வடமரத் தின்கீ ழிருந்தான்
 கம்பமா முகத்துக் கடவுடன் பெருமையை

அம்புவி யோருக் கறிவிப் போமென
 உம்பரு லகத் தோரெழு கன்னியர்
 தம்பநூ லேணியிற் றாரணி வந்தே
 கரிமுகக் கடவுளைக் கைதொழு தேத்திக்
 கார்த்திகைக் கார்த்திகை கழிந்தபின் னாளில்
 ஆர்த்த கலிங்கத் தணியிழை வாங்கி
 இருபத் தோரிழை யின்புறக் கட்டி
 ஒருபோ துண்டி யுண்டொரு மனமாய்
 வேதத் தாதியும் பூமியி லெழுத்தும்
 ஆதிவி நாயகற் கானவெ முத்தும்
 மூன்றெழுத் ததனான் மொழிந்த மந்திரமும்
 தேன்றருங் குழலியர் சிந்தையுட் செபித்தே
 உரைதரு பதினா றுபசா ரத்தால்
 வரைமகண் மதலையை வழிபாடாற்றி
 இருபது நாளு மிப்படி நோற்று
 மற்றைநா ளைங்கர மாமுகன் பிறந்த
 தற்றைநாட் சதயமு மாறாம் பக்கமுள்
 சேருமத் தினத்திற் றெளிபுன லாடி
 வாரண முகத்தோன் வருபெருங் கோயில்
 சீர்பெற மெழுகித் திருவிளக் கேற்றிக்
 குலவுபொற் கலைகள் கொடுவிதா னித்து
 மலர்பல தொடுத்திடு மாலக ளாற்றிக்
 கொலைபுரி வடிவேற் குகற்குமுன் வருகை
 மலைமுகக் கடவுளை மஞ்சன மாட்டிப்
 பொற்கலை நன்னூற் பூந்துகில் சாத்திச்
 சொற்பெறு சந்தனச் சுகந்தம் பூசிச்
 செருந்தி சண்பகல் செங்கழு நீரொடு
 குருந்து மல்லிகை கோங்கொடு பிச்சி
 கருமுகை புன்னை கடிகமழ் பாதிரி
 மருவிரி ஞாழன் மகிழிரு வாட்சி
 தாமரை முல்லை தழையவிழ் கொன்றை

பூமலர் நொச்சி பூத்தமைக் குவளை
 காந்த ளாத்தி கடம்புசெவ் வந்தி
 வாய்ந்தநல் லெருக்கு மலர்க்கர வீரம்
 பச்சிலை நொச்சி படர்கொடி யறுகு
 முத்தலைக் கூவிள முதலிய சாத்தித்
 தூபதீ பங்கள் சுகம்பெறக் கொடுத்தே
 அப்ப மோதக மவலெள் ளுண்டை
 முப்பழந் தேங்காய் முதிர்மொழிக் கரும்பு
 சீனிதேன் சர்க்கரை செவ்விள நீருடன்
 பான்று நெய்தயிர் பருப்புடன் போனகங்
 கற்பகக் கடவுள் களித்திடத் திருமுன்
 பொற்புறப் படைத்துப் பூசனை பண்ணி
 நோற்பது கண்டு நோலா திருந்த
 பாப்புரு வாகிய பஞ்சா யுதனும்
 யாப்புறு கொங்கையீர் யானுநோற் பேனென
 ஆங்கவன் றனக்கும் வேண்டுவ தளித்துப்
 பாங்கொடிவ் விரதம் பரிந்துநோற் பித்தார்
 அண்டர்நா யகனா மைங்கர னருளால்
 விண்டீவும் பண்டுள வேடம் பெற்றே
 உஞ்சைமா நகர்புகுந் துமையொடு விமலன்
 கஞ்சநாண் மலர்ப்பதங் கைதொழு திடலும்
 பஞ்சிமென் சீறடிப் பார்ப்பதி நெஞ்சின்
 வெஞ்சின மிகுந்து விமலனை நோக்கி
 யானிடுஞ் சாப நீங்கிய தேனென
 மானெடுங் கண்ணி மணிக்கத வடைப்ப
 இறையவ னிதற்குக் காரண மேதென
 மறிகடற் றுயிலு மாயவ னுரைப்பான்
 பிறைமருப் பொன்றுடைப் பிள்ளையன் றெனக்குத்
 தந்தருள் புரிந்த தவப்பய னீதெனச்
 சிந்தை மகிழ்ந்து தேவர் தேவனும்
 பூங்கொடி யடைத்த பொற்றாழ் நீங்கச்

சாங்குமுன் னுரைத்த சக்கிர பாணி
இக்கதை சொல்ல வக்கணிசடையனும்
மிக்கநல் விரதம் விருப்புட னோற்றபின்
மாதுமை யடைத்த வன்றாழ் நீக்கி
நாதனை நணுகிட நம்பனு நகைத்தான்
நானோ வந்து நகையா னதுவெனத்
தேனேர் மொழியா டெளியக் கூறென
நன்மதி நுதலாய் நானிலந் தன்னில்
உன்மக னோன்பி னுறுதி யறிந்து
சிந்தை மகிழ்ந்து சிரித்தேன் யானென
அந்தமி ரரனை யாயிழை வணங்கிப்
பொருஞ்சூ ரறவேல் போக்கிய குமரன்
வரும்படி யானும் வருந்தினோற் பேனென
இறைவன் கதைசொல வேந்திழை நோற்றபின்
குறமட மகளைக் குலமணம் புணர்ந்தோன்
சுடர்வடி வேலோன் றொல்வினை தீர்ந்து
தாதுமை வண்டுமுந் தாமத் தாமனை
மாதுமை யாளை வந்துகண் டனனே
கண்ணநீ கண்ணிலாக் கட்செவி யாகெனத்
தண்ணறங் குழலுமை சாபமிட்டதுவும்
அக்குநீ றணியும் அரன்முத லளித்த
விக்கின விநாயகன் விரதநோற் றதன்பின்
சுடர்க்கதை யேந்துந் துளவ மாலையன்
விடப்பணி யுருவம் விட்டுநீங் கியதும்
பரிவுகொள் கூத்துடைப் பரமனு நோற்றுக்
கவுரியன் றடைத்த கபாடந் திறந்ததும்
வாசமென் குழலுடை மாதுமை நோற்பத்
தேசம் போகிய செவ்வேள் வந்ததும்
வானவர் நோற்று வரங்கள் பெற்றதும்
நாரத முனிவ னவின்றிடக் கேட்டே
இந்நிலந் தன்னி லிவ்விர தத்தை

மன்னவன் வச்சிர மாலிமுன் னோற்றுக்
 காயத் தெழுந்த கடும்பிணி தீர்ந்து
 மாயிரும் புவியின் மன்னனாய் வாழ்ந்து
 தடமுலைத் திலோத்தமை தனைமணம் புணர்ந்து
 மழவிடை போற்பல மைந்தரைப் பெற்றுக்
 கடைமுறை வெள்ளியங் கைலையி னுற்றான்
 பரிவொடிவ் விரதம் பாரகந் தன்னில்
 விரைகமழ் நறுந்தார் விக்கிரமா தித்தன்
 மறிகடற் புவிபெற வருந்தினோற் றிடுநாள்
 மற்றவன் காதன் மடவர லொருத்தி
 இற்றிடு மிடையா எலிக்கண சுந்தரி
 மெத்தவன் புடனில் விரதநோற் பேனென
 அத்தந் தன்னி லணியிழை செறித்துச்
 சித்த மகிழ்ந்து சிலநா னோற்றபின்
 உற்ற நோன்பி னுறுதி மறந்து
 கட்டிய விழையைக் காரிகை யவிழ்த்து
 வற்றிய கொவ்வையின் மாடே போட
 ஆங்கது தழைத்தே யலருந் தளிருமாய்ப்
 பாங்குற வோங்கிப் படர்வது கண்டு
 வேப்பஞ் சேரியிற் பேராய்ச்சிறை யிருந்த
 பூப்பயில் குழல்சேர் பொற்றொடி யொருத்தி
 அவ்விய மில்லா எவ்விடந் தன்னிற்
 கொவ்வை யடகு கொய்வாள் குறுகி
 இழையது கிடப்பக் கண்டவ ளெடுத்துக்
 குழைதவழ் வரிவிழிக் கோதையைக் கட்டி
 அப்பமோ டடைக்கா யவைபல வைத்துச்
 செப்ப முடனே திருந்திழை நோற்றிடக்
 கரிமுகத் தண்ணல் கருணை கூர்ந்து
 பண்டையி லிரட்டி பதமவட் கருளக்
 கொண்டுபோ யரசனுங் கோயினுள் வைத்தான்
 விக்கிரமா தித்தன் விழிதியில் கொள்ள

உக்கிர மான வுடைமணி கட்டித்
 தண்டையுஞ் சிலம்புந் தாளினின் றொலிப்பக்
 கொண்டல் போல்வருங் குஞ்சர முகத்தோன்
 மனமிகக் கலங்கு மன்னவன் றன்னிடங்
 கனவினில் வந்து காரண மாக
 இலக்கண சுந்தரி யிம்மனை யிருக்கிற்
 கலக்கம் வந்திடுங் கழித்திடு புறத்தெனத்
 துண்ணென வெழுந்து துணைவியை நோக்கிக்
 கண்ணுறக் கண்ட கனவின் காரணம்
 அண்ண லுரைத்திடு மவ்வழி தன்னில்
 ஆனை குதிரை யவைபல முடிவுற
 மாநகர் கேடறும் வகையது கண்டு
 இமைப்பொழு திவளிங் கிருக்கலா காதென
 அயற்கடை யவனு மகற்றிய பின்னர்
 வணிகன் றனது மனைபுகுந் திருப்ப
 மணியு முத்தும் வலியகல் லாய்விட
 அணியிழை தன்னை யவனு மகற்ற
 உழவர் தம் மனையி லுற்றவ ளிருப்ப
 வளர்பயி ரழிந்து வளம்பல குன்ற
 அயன்மனை யவரு மகற்றிய பின்னர்க்
 குயவன் மனையிற் கோற்றொடி செல்லக்
 குயக்கல முடைந்து கொள்ளை போக
 அயற்கடை யவனு மகற்றிய பின்னர்த்
 தூசுதூய் தாக்குந் தொழிலோர் மனைபுகத்
 தூசுக ளெல்லாம் துணிந்துவே றாகத்
 தூசரு மவளைத் தூரஞ் செய்ய
 மாலைக் காரன் வளமனை புகலும்
 மலை பாம்பாம் வகையது கண்டு
 ஞால மெல்லா நடுங்கவந் துதித்தாய்
 சாலவும் பாவிநீ தான்யா ரென்ன
 வெம்மன மிகவு மேவி முனிவுறா

அம்மனை யவனு மகற்றிய பின்னர்
 அவ்வை தன்மனை அவள்புகுந் திருப்ப
 அவ்வை செல்ல அகங்க டோறும்
 வைதன ரெறிந்தனர் மறியத் தள்ளினர்
 கைகொடு குற்றினர் கண்டோர் பழித்தனர்
 அவ்வை மீண்டுதன் னகமதிற் சென்று
 இவ்வகைக் கன்னிநீ யாரென வினாவக்
 காத்தாண் டுலகு கருணையோ டாண்ட
 மார்த்தாண்ட ராசன் மாமக ளொருத்தி
 எல்லார்க்கு மூத்தா ளிலக்கண சுந்தரி
 சொல்லுவிக்கிரம சூரியன் மனையெனச்
 சீர்கெட விருந்த தெரிவையை நோக்கி
 நீரது கொண்டு நிலமெழு கிடுகெனச்
 சாணி யெடுக்கத் தையலுஞ் சென்றாள்
 சாணியு முழுத்துத் தண்ணீர் வற்றிப்
 பேணிய புழுவாய்ப் பெரிது தோன்ற
 மானோர் விழியாள் வருந்துதல் கண்டு
 தானே சென்று சாணி யெடுத்துத்
 தண்ணீர் கொணர்ந்து தரைமெழுக் கிட்டு
 மண்ணிய வீட்டின் மணிவிளக் கேற்றிப்
 புத்தக மெடுத்து வாவெனப் புகலப்
 புத்தகம் பாம்பாய்ப் பொருந்திநின் றாட
 மெத்தவுண் ணடுங்கி வீழ்ந்தவள் கிடப்பக்
 கொவ்வையங் கனிவாய்க் கோதையை விலக்கி
 அவ்வை தானே யகமதிற் சென்று
 புத்தக மெடுத்துப் பொருந்தப் பார்த்து
 வித்தக நம்பி விநாயக மூர்த்தி
 கற்பகப் பிள்ளைசெய் காரிய மிதுவென
 உத்தமி யவ்வை யுணர்ந்துமுன் னறிந்து
 தவநெறி பிழைத்த தையலை நோக்கி
 நுவலரும் விநாயக நோன்புநோற் றிடுகெனக்

கரத்துமூ வேழிழைக் காப்புக் கட்டி
 அப்பமு மவனு மாம்பல பண்டமுஞ்
 செப்பம தாகத் திருமுன் வைத்தே
 அவ்வை கதைசொல ஆயிழை கேட்டு
 மத்தகக் களிற்றின் மகாவிர தத்தை
 வித்தக மாக விளங்கிழை நோற்றுக்
 கற்பக நம்பி கருணைபெற் றதற்பின்
 சக்கிர வாள சைனியத் தோடு
 விக்ரீரமா தித்தன் வேட்டையிற் சென்று
 தானுஞ் சேனையுந் தண்ணீர் விரும்பி
 எவ்வகை செய்வோ மெனவுள மெலிந்தே
 அவ்வை தன்மனை யங்கவ ரணுக
 எய்துந் தாகமு மிளைப்புங் கண்டு
 செவ்வே யவற்றைத் தீர்க்க வெண்ணி
 இலக்கண சுந்தரி யென்பவ டன்னை
 அப்பமு நீரு மரசற் கருளெனச்
 செப்பிய வன்னை திருமொழிப் படியே
 உண்ணீர்க் கரகமு மொருபணி காரமும்
 பண்ணீர் மொழியாள் பார்த்திபற் குதவ
 ஒப்பறு படையு முயர்படை வேந்தனும்
 அப்பசி தீர அருந்திய பின்னர்
 ஆனை குதிரை யவைகளு முண்டுந்
 தானது தொலையாத் தன்மையைக் கண்டு
 இவ்வகை சமைத்தநீ யாரென வினவ
 மவ்வலங் குழலாள் மௌனமாய் நிற்ப
 அவ்வை தான்சென் றரசர்க் குரைப்பாள்
 கணபதி நோன்பின் காரணங் காணிது
 குணமுடையிவளுன் குலமனை யாட்டி
 இலக்கண சுந்தரி யென்றவ்வை கூற

மங்கையை நோக்கி மனமிக மகிழ்ந்து
 திங்கணைர் வெள்ளிச் சிவிகையி னேற்றிக்
 கொண்டுர் புகுந்தான் கொற்ற வேந்தனும்
 ஒண்டொடி யாரி னுயாபத முதவினன்
 சிந்தூர நுதலார் சென்றடி பணியச்
 சந்தரி யிருந்தாள் சுகத்துடன் மகிழ்ந்தே.

நூற்பயன்

பொன்னுமிகும் கல்விமிகும் புத்திரரோ டெப்பொருளும்
 மன்னு நவமணியும் வந்தணுகும் - உன்னி
 ஒருக்கொம்பின் யானைமுக வுத்தமனார் நோன்பின்
 றிருக்கதையைக் கேட்கச் சிறந்து.

பொற்பனைக்கை முக்கட் புகர்முகத்துப் பொன்மவுலிக்
 கற்பகத்தி நோன்பின் கதைதன்னைச் - சொற்பெருகக்
 கற்றவரு நோற்றவருங் காதலித்துக் கேட்டவரும்
 பெற்றறிடுவர் கற்பகத்தின் பேறு.

வெள்ளை யெருதேறும் விரிசடையோன் பெற்றெடுத்த
 பிள்ளையார் நோன்பின் பெருங்கதையை - உள்ளபடி
 நோற்றார் மிகவாழ்வர் நோவா தருகிருந்து
 கேட்டோர்க்கும் வாராது கேடு.

கூலிலார் நோற்கிற் சுதரை மிகப்பெறுவார்
 சாலமிகும் வெங்கலியார் தானோற்கில் - மேலைப்
 பிறப்பொல்லா நல்ல பெருஞ்செல்வ மெய்திச்
 சிறப்பிலே வாழ்வார் சிறந்து.

சிவபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

“தொல்லை யிரும்பிறவி சூழந் தவைநீக்கி
அல்லறறத் தானந்த மாக்கியதே - எல்லை
மருமா நெறியவரிக்கும் வாதவூ ரொங்கோன்
திருவாசக மென்னுந் தேன்”.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணி தன் தாள் வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க

வேகம் கெடுத்து ஆண்ட வேந்தன் அடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன் தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன் தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரம் குவிவார் உள் மகிழும் கோன் கழல்கள் வெல்க
சிரம் குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க

ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன் சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி
மாயப் பிறப்பு அறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறை நம் தேவன் அடி போற்றி

ஆராத இன்பம் அருளும் மலை போற்றி
சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவ புராணம் தன்னை
முந்தை வினை முழுதும் ஓய உரைப்பன் யான்

கண் நுதலான் தன் கருணைக்கண் காட்ட வந்து எய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழில் ஆர்கழல் இறைஞ்சி
விண் நிறைந்தும் மண் நிறைந்தும் மிக்காய், விளங்கு ஒளியாய்,
எண் இறந்து எல்லை இலாதானே நின் பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழும் ஆறு ஒன்று அறியேன்

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல் விருகமாகிப் புறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல் அசுரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன், எம்பெருமான்
மெய்யே உன் பொன் அடிகள் கண்டு இன்று வீடு உற்றேன்
உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா என ஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே.

வெய்யாய், தணியாய், இயமானனாம் விமலா
பொய் ஆயின எல்லாம் போய் அகல வந்தருளி
மெய் ஞானம் ஆகி மிளிர்கின்ற மெய்ச் சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல் அறிவே.

ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய், அனைத்து உலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய், அருள் தருள்வாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின் தொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய், சேயாய், நணியானே
மாற்றம் மனம் கழிய நின்ற மறையோனே.

கறந்த பால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்து அடியார் சிந்தனையுள் தேன்ஊறி நின்ற
பிறந்த பிறப்பு அறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கள் ஓர் ஐந்து உடையாய், விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய், எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை

மறைந்திட முடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அரும் கயிற்றால் கட்டி
புறம்தோல் போர்த்து எங்கும் புழு அழுக்கு மூடி,
மலம் சோரும் ஒன்பது வாயில் குடிவை
மலங்கப் புலன் ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய,

விலங்கு மனத்தால், விமலா உனக்கு
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்து உள் உருகும்
நலம் தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலம் தன்மேல் வந்து அருளி நீள்கழல்கள் காட்டி,
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்

தாயிற் சிறந்த தயா ஆன தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேன் ஆர்அமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்று அறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம் கெடப்

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே

அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாய்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாய் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்த மெய் ஞானத்தால் கொண்டு உணர்வார் தம்கருத்தின்

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கு அரிய நுண் உணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே
காக்கும் என் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்று இன்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நின்ற
தோற்றச் சூடர் ஒளியாய்ச் சொல்லாத நுண் உணர்வாய்

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்து அறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தை உள்
ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்கு உடம்பின் உள்கிடப்ப
ஆற்றேன் எம் ஐயா அரனே ஓ என்று என்று

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய் ஆனார்
மீட்டு இங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டு அழிக்க வல்லானே
நள் இருளில் நடட்டம் பயின்று ஆடும் நாதனே
தில்லை உள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

அல்லல் பிறவி அறுப்பானே ஓ என்று
சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிகீழ்
சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவன் அடிகீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

இலிங்காஷ்டகம்

ப்ரஹ்ம முராரி ஸூரார்சித லிங்கம்
நிர்மலா பாஸித ஸோபித லிங்கம்
ஐன்மத துக்க வினாசக லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி சதாசிவ லிங்கம்

தேவ முனி ப்ரவரார்சித லிங்கம்
காம தஹங் கருணாகர லிங்கம்
ராவண தர்ப வினாஷன லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி சதாசிவ லிங்கம்

ஸர்வ ஸூகந்த ஸூலேபித லிங்கம்
புத்தி விவர்த்தன காரண லிங்கம்
சித்த சுராசுர வந்தித லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி சதாசிவ லிங்கம்

கனக மஹாமணி பூஷித லிங்கம்
பணிபதி வேஷ்டித ஸோபித லிங்கம்
தக்ஷ ஸூயக்ஞ விநாசன லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி சதாசிவ லிங்கம்

குங்கும சந்தன லேபித லிங்கம்
பங்கஜ ஹார ஸூஸோபித லிங்கம்
ஸஞ்சித பாப விநாசன லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி சதாசிவ லிங்கம்

தேவ கணர்ச்சித ஸேவித லிங்கம்
பாவைர் பக்தி ப்ரவேசக லிங்கம்
தினகர கோடி பிரபாகர லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி சதாசிவ லிங்கம்

அஷ்ட தளோபரி வேஷ்டித லிங்கம்
ஸர்வ ஸமுத்பவ காரண லிங்கம்
அஷ்ட தரித்ர விநாசன லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி சதாசிவ லிங்கம்

ஸூரகுரு ஸூரவர பூஜித லிங்கம்
ஸூரவன புஷ்ப சதார்சித லிங்கம்
பராத்தபரம் பரமாத்மக லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி சதாசிவ லிங்கம்

கௌரி காப்பு

விநாயகர் காப்பு

முன்னின்று செய்யுள் முறையாகப் புனைவதற்கு
என்னின் றருள்செய் எலிவா கனப்பிள்ளாய்
சொற்குற்ற மொடு பொருட்குற்றம் சோர்வு தரும்
எக்குற்றமும் வாராமற் கா.

வேண்டுகூறு

காப்பெடுக்க வந்தேனே கௌரியம்மாள் தாயாரே
காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியாரே
காலமெல்லாம் நின்னரிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திடுவேன்
எண்ணும் கருமம் இனிதாக முடித்திடுவாய்
பண்ணும் வினையாவும் பனிபோலப் போக்கிடுவாய்
உண்ணும் உணவாக உயிருக்குயிராக
என்றும் இருந்தே எனைக்காத்து வந்திடுவாய்
காடும் கடந்து வந்தேன் மலையும் கடந்து வந்தேன்
காளிமகா தேவியாரே காப்பெனக்கு தந்திடுவாய்
கூலம் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே
அரியை உடையவளே அம்மாகாளி தாயே
கொடியமகி சாசுரனை கூறு போட்டவளே
அசுரக் குணம் யாவும் அழிக்கும் சுடர்க்கொடியே
சிவனை நினைந்தல்லோ சீர்விரதம் நீயிருந்தாய்
பரனை நினைந்தல்லோ பதிவிரதம் நீயிருந்தாய்
அரனை நினைந்தல்லோ அம்மா நீ நோன்பிருந்தாய்
சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரி நீ நோன்பிருந்தாய்
ஐங்கரனைப் பெற்றவளே அன்று நீ நோன்பிருந்தாய்
விரதத்தை கண்டே விழித்தான் சிவனவனும்
அம்மா உமையனைத்தே அருள்மாரி பொழிந்தானே

வகையாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாய்க் காட்டிடுவீர்
 நெறியறியாத் திகைப்போர்க்கு நெறிமுறையைக் காட்டிடுவாய்
 காப்பைப் புனைந்துவிடு காலபயம் ஓட்டிவிடு
 நூலைப் புனைந்துவிடு நுண்ணறிவை ஊட்டிவிடு
 வல்லமையை தந்துவிடு வையத்தில் வாழ்விடு
 காளி மகாதேவியாரே காப்பருளும் தேவியாரே
 காப்பைப் புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
 நாடு செழிக்கவன்றே நற்காப்பு அருளுமம்மா
 வீடு செழிக்கவன்றே விழைகாப்பு அருளுமம்மா
 நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காப்பு அருளுமம்மா
 அல்லல் அறுப்பதற்கே நற்காப்பு அருளுமம்மா
 பிள்ளை அற்றவர்க்கு பெருங்காப்பு அருளுமம்மா
 பூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே
 நான் விரும்பும் காப்பை நலமுடனே தாருமம்மா
 கல்வி சிறப்பதற்கு கலைமகளே வாருமம்மா
 செல்வம் சிறப்பதற்கு திருமகளே வாருமம்மா
 வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி தாருமம்மா
 பாட்டுடை தலைவியாரே பராசக்தி தாயவளே
 ஏட்டுடைத் தேவியாரே எல்லாமிகு வல்லமையே
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடனே பாருமம்மா
 பால்பழங்கள் வெற்றிலைகள் பல்வகைத் திரவியங்கள்
 நானுமக்கு தாரேம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா
 காளிமகா தேவியாரே காசினிக்கு வித்தவளே
 வித்தை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே
 எத்தாள் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே
 காசினியில் வேற்றுமையை கணப்பொழுதில்மாற்றி விட்டால்
 ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்துபுகழ் தேவியாரே
 காப்பெனக்கு போட்டுவிட்டாள் கல்மனது இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவரும் நல்வாழ்வு மிகுந்து வரும்

தொடர்ந்து அணிவோர்க்கு தொட்டதெல்லாம் ஜெயமாகும்
 இசைந்து அணிவோர்க்கு நினைத்ததெல்லாம் ஈடேறும்
 நம்பி அணிவோர்க்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 நாங்கள் கோள்களெல்லாம் நலமுடனே இணைந்து வரும்
 சந்தெனச் சாந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 குங்குமப் பூச்சவளே குலக்கொளுந்தே கௌரியம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டுக் கடமை முடிஞ்சதென்று
 ஏப்பம் மிகவிடு என்றுமே இருந்தறியேன்
 நாளும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்புக் கட்டதனில்
 பூவும் நீருமிட்டுப் போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச் செழுங்கடரே காளியுன்னைக் காணுகின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு கடமைகளைச்
 செய்திடுவேன் ஏய்ப்பவரைக் கண்டால் எரிமலைபோற்
 கனன்றிடுவேன் தீமைச் செயலெதும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிலிருந்து கண்திறந்து காட்டுமடி
 கொல்றற் கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபது நாள்வரையில் இசைவோடு விரதமிருந்து
 பக்தி மனத்துடனே பரவி யணிவோர்க்கு
 சித்தியெல் லாந்தருவாள் சீர்பெருகு கௌரியவள்
 முத்திக்கு வழியுண்டு முக்கால உணர்வுமுண்டு
 எச்சக்தி லோர்களெல்லாம் ஏற்றியெமைப் போற்றிடுவர்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே அச்சக்தி
 எல்லாம் அருள்வாள் கௌரியவள்
 கௌரிக் காப்பதனைக் காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்துவர முன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர
 தேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத தீங்கனியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கௌரியே காப்பருளும்.

திருநாளைசம்பந்தர் அருளிய
திருநீற்றுப் பதிகம்

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சந்தரமாவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு
தந்திரமாவது நீறு சமயத்தில் உள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன்திரு ஆலவாயான் திருநீறே.

வேதத்தில் உள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந்தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதத் தருவது நீறு உண்மையிலுள்ளது நீறு
சீதப் புனல்வயல் சூழ்ந்ததிரு ஆலவாயான் திருநீறே

முத்தி தருவது நீறு முனிவர் அணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ இனியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே.

காண இனியதுநீறு கவினை தருது நீறுஆலவா
பேணி அணிபவர்க்கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மரணந் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணந் தருவதுநீறு திரு ஆலவாயான் திருநீறே.

பூச இனியது நீறு புண்ணியமாவது நீறு
பேச இனியது நீறு பெருந்தவத் தேவர்களுக்கெல்லாம்
ஆசை கொடுப்பது நீறு அந்தம மாவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திருஆலவாயான் திருநீறே.

அருத்தம தாவது நீறு அவலம் அறுப்பது நீறு
வருத்தந் தணிப்பது நீறு வானம் அளிப்பது நீறு
பொருத்தம தாவது நீறு புண்ணியர் பூசம் வெண்ணீறு
திருத்தகு மாளிகை சூழ்ந்ததிரு ஆலவாயான் திருநீறே.

எயிலது அட்டது நீறு இருமைக்கும் உள்ளது நீறு
பயிலப் படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு
துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம தாவது நீறு
ஆயிலைப் பொலிதரு சூலத்தாலவாயான் திருநீறே.

இராவணன் மேலது நீறு எண்ணத் தகுவதுநீறு
பராவண மாவது நீறு பாவம் அறுப்பது நீறு
தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு
அரா வணங்குந் திருமேனி ஆலவாயான் திருநீறே.

மாலொ டயனறியாத வண்ணமு முள்ளது நீறு
மேலுறை தேவர்கள் தங்கள் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
ஏல உடம்பிடர் தீர்க்கும் இன்பந் தருவது நீறு
ஆலமதுண்ட மிடற்றெம் ஆலவாயான் திருநீறே.

குண்டிகைக் கையர்களோடு சாக்கியர் கூட்டமுங் கூடக்
கண்டிகைப் பிப்பது நீறு கருத இனியது நீறு
எண்டிகைப் பட்டபொருளாளர் ஏத்துந் தகையது நீறு
அண்டத் தவர்பணிந் தேந்தும் திருவாலவாயான் திருநீறே.

ஆற்றல் அடல்விடை யேறும் ஆலவாயான் திருநீற்றை
போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசுரன் ஞான சம"பந்தன்
தேற்றித் தென்னன் உடலுற்ற தீப்பிணி யாயினதீரச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோளாறு பதிகம்

சம்பந்தர் அருளியது

வேயுறு தோளிபங்கள் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள்கங்கை முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள்செவ்வாய் புதன்வியாழன் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டு முடனே
ஆசறு நல்லநல்ல அவை நல்லநல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

1

என்பொடு கொம்பொடாமை இவைமார் பிலங்க
எருதேறி ஏழை யுடனே
பொன்பொதி மத்தமாலை புனல்கூடி வந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஒன்பதொ டொன்றொடேழு பதினெட்டொ டாறும்
உடனாய் நாள்கள் அவைதாம்
அன்பொடு நல்லநல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

2

உருவளர் பவள மேனி ஒளிநீ றணிந்து
உமையோடும் வெள்ளை விடைமேல்
முருகலர் கொண்றைதிங்கள் முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
திருமகள் கலையதூர்தி செயமாது பூமி
திசைதெய்வ மான பலவும்
அறநெறி நல்லநல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

3

மதிநுதல் மங்கையோடு வடபால் இருந்து
 மறையோதும் எங்கள் பரமன்
 நதியொடு கொன்றை மாலை முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 கொதியுறு காலன்அங்கி நமனோடு தூதர்
 கொடுநோய்கள் ஆன பலவும்
 அதிகுணம் நல்லநல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

4

நஞ்சணி கண்டன்எந்தை மடவாள் தனோடும்
 விடையேறும் நங்கள் பரமன்
 துஞ்சிருள் வன்னி கொன்றை முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 வெஞ்சின அவுண ரோடும் உரும்இடியும் மின்னும்
 மிகையான பூதம் அவையும்
 அஞ்சிடு நல்லநல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

5

வாள்வரி அதள தாடை வரிகோ வணத்தர்
 மடவாள் தனோடும் உடனாய்
 நாள்மலர் வன்னி கொன்றை நதிசூடி வந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 கோளரி உழுவையோடு கொலையானை கேழல்
 கொடுநாக மோடு கரடி
 ஆளரி நல்லநல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

6

செப்பிள முலைநன் மங்கைஒரு பாகமாக
 விடையேறு செல்வன் அடைவார்
 ஒப்பிள மதியும்அப்பும் முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 வெப்பொடு குளிரும் வாதம் மிகையான பித்தும்
 வினையான வந்து நலியா
 அப்படி நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

7

வேள்பட விழிசெய்தன்று விடைமேல் இருந்து
 மடவாள் தனோடும் உடனாய்
 வாள்மதி வன்னிகொன்றை மலர்கூடி வந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 ஏழ்கடல் கீழ்இலங்கை அரையன் தனோடும்
 இடரான வந்து நலியா
 ஆழ்கடல் நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

8

பலபல வேடமாகும் பரனாரி பாகன்
 பசுவேறும் எங்கள் பரமன்
 சலமக னோடெருக்கு முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 மலர்மிசை யோனும்மாலும் மறையோடு தேவர்
 வருகால மான பலவும்
 அலைகடல் மேருநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

9

கொத்தலர் குழலியோடு விசயற்கு நல்கு
 குணமாய வேட விகிர்தன்
 மத்தமும் மதியும்நாகம் முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 புத்தரோ டமணைவாதில் அழிவிக்கும் அண்ணல்
 திருநீறு செம்மை திடமே
 அத்தகு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

10

தேனமர் பொழில்கொள்ஆலை விளைசெந்நெல் துன்னி
 வளர்செம்பொன் எங்கும் திகழ
 நான்முகன் ஆதியாய பிரமா புரத்து
 மறைஞான ஞான முனிவன்
 நானுறு கோளும்நாளும் அடியாரை வந்து
 நலியாத வண்ணம் உரைசெய்
 ஆனசொல் மாலையெழும் அடியார்கள் வானில்
 அரசாள்வர் ஆணை நமதே.

11

வாரணமாயிரம்

வாரண மாயிரம் சூழவலம் செய்து,
நாரண நம்பி நடக்கின்றானென் றெதிர்
பூரண பொற்குடம் வைத்துப் புறமெங்கும்
தோரணம் நாட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான் 1

நாளை வதுவை மணமென்று நாளிட்டு
பாளை கமுகு பரிசுடைப் பந்தற்கீழ்
கோளரி மாதவன் கோவிந்த னென்பான்
ஓர்காளை புகுதக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான் 2

இந்திர னுள்ளிட்ட தேவர் குழாமெல்லாம்
வந்திருந் தென்னை மகட்பேசி மந்திரித்து
மந்திரக் கோடியுடுத்தி மணமாலை
அந்தரி சூட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான் 3

நாற்றிசைத் தீர்த்தங் கொணர்ந்து நனிநல்கி
பார்ப்பனச் சிட்டர்கள் பல்லா ரெடுத்தேத்தி
பூப்புனை கண்ணிப் புனிதனோ டென்றன்னை
காப்புநான் கட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான். 4

கதிரொளி தீபம் கலசமுடனேந்தி
சதிரிள மங்கையர் தாம் வந் தெதிர் கொள்ள
மதுரையார் மன்ன னடி நிலை தொட்டு
எங்கும் அதிரப் புகுதக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான் 5

மத்தளம் கொட்ட வரிசங்கம் நின்றுத
முத்துடைத் தாம நிரைதாழ்ந்த பந்தற்கீழ்
மைத்துனன் நம்பி மதுசூதன் வந்து
என்னைக் கைத்தலம் பற்றக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான் 6

வாய்நல் லார்நல்ல மறையோதி மந்திரத்தால்
பாசிலை நாணல் படுத்துப் பரிதிவைத்து
காய்சின மாகளி றன்னானென் கைப்பற்றி,
தீவலம் செய்யக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான் 7

இம்மைக்கு மேழேழ் பிறவிக்கும் பற்றாவான்
நம்மை யுடையவன் நாராயணன் நம்பி
செம்மை யுடைய திருக்கையால் தாள் பற்றி
அம்மி மிதிக்கக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான். 8

வரிசிலை வாள்முகத் தென்னைமார்
தாம்வந்திட்டு எரிமுகம் பாரித் தென்னை முன்னே நிறுத்தி
அரிமுக ன்ச்சுதன் கைம்மேலேன் கைவைத்து
பொரி முகந் தட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான் 9

குங்கும மப்பிக் குளிர்சாந்தம் மட்டித்து
மங்கல வீதிவலம் செய்து மணநீர்
அங்கவனோடு முடஞ்சென்றங் காணைமேல்
மஞ்சன மாட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான் 10

ஆயனுக் காகத்தான் கண்ட கனாவினை
வேயர் புகழ்வில்லி புத்தூர்க்கோன் கோதைசொல்
தூய தமிழ்மாலை ஈரைந்தும் வல்லவர்
வாயுநன் மக்களைப் பெற்று மகிழ்வரே 11

வாரணமாயிரம் எனும் இப்பகுதி நாச்சிமார் திருமொழியில்
ஆறாவதாக உள்ளது. திருமண காலத்தில் பச்சை பூசுதல் எனும்
நிகழ்ச்சியில் இப்பகுதி பாடல்களை பாடுவதால் மணமக்களின் வாழ்க்கை
இனிக்கும் என்பர் ஆன்றோர். மாயவனை மணந்து மகிழ்ந்தமை போல் தாம்
கண்ட கனா நிகழ்ச்சியை ஸ்ரீ ஆண்டாள் இப்பகுதியில் பாடியுள்ளார்.
திருமணம் நடைபெற மகளிர் இப்பகுதியை ஒரு மனதுடன் படித்து,
ஆண்டாளின் திருவடிகளை துதித்தால் அவர்களுக்கு விரைவில் திருமணம்
நிகழ்வதோடு நல்ல குழந்தை பாக்கியமும் கிட்டும்.

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த பெரிய திருமொழி முதற்பத்து

வாடினேன் வாடிவருந்தினேன் மனத்தால்
பெருந்துயரிடும்பையில் பிறந்து
கூடினேன் கூடியிளையவர்த் தம்மோடு
அவர்த்தரும் கலவியே கருதி
ஓடினேன் ஓடியுய்வதோர்ப் பொருளால்
உணவெனும் பெரும் பதம் திரிந்து
நாடினேன் நாடி நான் கண்டு கொண்டேன்
நாராயணா வென்னும் நாமம்

ஆவியே அமுதே என நினைந்துருகி
அவரவர்ப்பணை முலை துணையா
பாவியேனுணரா தெத்தனை பகலும்
பழுதுபோயொழிந்தன நாள்கள்
தூவிசேரன்னம் துணையொடும்புணரும்
சூழ்புனற் குடந்தையேதொழுது
என்நாவினாலுய்யநான் கண்டுகொண்டேன்
நாராயணாவென்னும் நாமம்

சேமமேவேண்டித் தீவினை பெருக்கித்
தெரிவை மாருருவமே மருவி
ஊமனார் கண்ட கனவிலும் பழுதாய்
ஒழிந்தன கழிந்த ஷவந் நாள்கள்
காமனார் தாதை நம்முடையடிகள்
தம்மடைந்தார் மனத்திருப்பார்
நாமம் நானுய்ய நான்கண்டு கொண்டேன்
நாராயணாவென்னும் நாமம்

வென்றியே வேண்டி வீழ்பொருட் கிரங்கி
 வேற்கணார் கலவியே கருதி
 நின்றவா நில்லா நெஞ்சினையுடையேன்
 என் செய்கேன் நெடுவிசும்பணவும்
 பன்றியா யன்றுபாரகங் கீண்ட
 பாழியா னாழியானருளே
 நன்று நானுய்ய நான்கண்டு கொண்டேன்
 நாராயணாவென்னும் நாமம்

கள்வனானானேன் படிறு செய்திருப்பேன்
 கண்டவா திரிதந்தேனெனும்
 தெள்ளியேனானேன் செல்கதிக்கமைந்தேன்
 சிக்கெனத் திருவருள் பெற்றேன்
 உள்ளெலாமுருகிக் குரல் தழுத்தொழிந்தேன்
 உடம்பெலாம் கண்ணநீர்சோர
 நள்ளிருளளவும் பகலும் நானுழைப்பவன்
 நாராயணா வென்னும் நாமம்.

எம்பிரான் எந்தை என்னுடைச்சுற்றம்
 எனக்கரசு என்னுடைவாணாள்
 அம்பினால் அரக்கர் வெருக்கொள நெருக்கி
 அவருயிர்செகுத்த வெம்மண்ணல்
 வம்புலாஞ் சோலைமாமதிள் தஞ்சை
 மாமணிக்கோயிலே வணங்கி
 நம்பிகாள் உய்ய நான் கண்டு கொண்டேன்
 நாராயணாவென்னும் நாமம்

இற்பிறப்பறியீர் இவரவரென்னீர்
 இன்னதோர்த் தன்மை யென்றுணரீர்
 கற்பகம் புலவர்களைகணென் றூலகில்
 கண்டவா தொண்டரைப்பாடும்

சொற்புருளாளீர் சொல்லுகேன் வம்மின்
சூழ்புனற்குடந்தையே தொழுமின்
நற்பொருள்காண்மின் பாடி நீருய்ம்மின்
நாராயணா வென்னும் நாமம்

கற்றிலேன் கலைகள் ஐம்புலன் கருதும்
கருத்துளே திருத்தினேன் மனத்தை
பெற்றிலேன் அதனால் பேதையேன்
நன்மை பெருநிலத்தருருயிர்க் கெல்லாம்
செற்றமே வேண்டித் திரிதருவேன் தவிர்ந்தேன்
செல்கதிக்குய்யுமா நெண்ணி
நற்றுணையாகப் பற்றினேன் அடியேன்
நாராயணாவென்னும் நாமம்

குலம் தரும் செல்வம் தந்திடும் அடியார்
படுதுயராயினவெல்லம்
நிலந்தரஞ் செய்யும் நீள்விசம்பருளும்
அருளொடு பெருநிலமளிக்கும்
வலந்தரும் மற்றுந்தந்திடும் பெற்ற
தாயினுமாயின செய்யும்
நலந்தருஞ் சொல்லை நான் கண்டுகொண்டேன்
நாராயணா வென்னும் நாமம்

மஞ்சலாஞ் சோலை வண்டறை மாநீர்
மங்கையார்வாள் கலிகன்றி
செஞ்சொலாலெடுத்த தெய்வ நன்மாலை
இவைகொண்டு சிக்கெனத் தொண்டீர்
துஞ்சும்போது அழைமின் துயர்வரின்றினைமின்
துயரிலீர் சொல்லிலும் நன்றாம்
நஞ்சுதான் கண்டீர் நம்முடை வினைக்கு
நாராயணாவென்னும் நாமம்.

பிரதோஷ நோன்பு

சிவபெருமானைக் குறித்து அனுட்டிக்கும் பிரதான விரதங்களுள் பிரதோஷமும் ஒன்றாகும். பிரதோஷம் என்னும் பெயர் மானைக் காலம் என்னும் பொருள் தாங்கி நிற்பது. அதனால் மானைக் காலத்தில் அனுட்டிக்கும் விரதம் என்பது தெற்றெனப் புலனாகும்.

பிற்பகல் நாலரை மணியிலிருந்து இரவு ஏழரை மணிக்கு இடைப்பட்ட வேளை பிரதோஷகாலம் எனப்படும்.

பாற்கடலில் தோற்றிய ஆலத்தைக் கண்டு அஞ்சிய அமரர்கள் அடைக்கலம் நாடி கயிலைக்கு ஓடினார்கள். அச்ச மேலீட்டினால் கைலாசபதியின் கழல்களைக் காண இடம் வலமாக அல்லோல கல்லோலப்பட்டனர்.

தேவர்களுடைய இடையூற்றை நீக்க இறைவன் ஆலமே அமுதாவுண்டராயினார். சனத்திரள் எங்கும் மிகுந்ததால் சிவபெருமான் இடப தேவருடைய கொம்புகளுக்கிடையில் நின்று நர்த்தனம் புரிந்தருளினார் அக்காலம் திரயோதசியாகும்.

வளர்பிறைத் திரயோதசியும் சனிக்கிழமையும் பொருந்திய நாளில் அச்சம்பவம் நிகழப் பெற்றதனால் சனிப்பிரதோஷம் சிறப்பாக அனுட்டிக்கப் பெறுகின்றது.

பிரதோஷ நோன்பை பேணுபவர்கள் பகற்கால உணவினைத் துறக்க வேண்டும் மானைக் காலத்தில் சிவ சிந்தனையோடு சிவாலயம் சென்று சிவபூசை வழிபாட்டில் ஈடுபடல் வேண்டும். பிரதோஷ காலத்தில் சிவாலய வலம் வரல் சிறப்பு அம்சமாகும்.

இடபதேவரை முதலில் வணங்கி அங்கிருந்து இடப் பக்கமாகச் சென்று சண்டேசுவரரைத் தரிசனம் பண்ணல் வேண்டும். பின்னர்

போன வழியே திரும்பி வந்து மீண்டும் இடபதேவரை வணங்கி வலமாகச் சென்று கோமுகவரை ஏகல் வேண்டும். மீண்டும் திரும்பி வந்து இடபதேவரை வணங்க வேண்டும். திரும்பவும் கோமுகை வரை செல்ல வேண்டும். இடபதேவரை வணங்காமல் சென்று திரும்பி இடபதேவரைத் தரிசனம் பண்ணாமல் சென்று சண்டேசுவரரைத் தரிசனம் பண்ணி பின்பு இடபதேவருடைய இரண்டு கொம்புகளின் நடுவாகச் சிவலிங்கப் பெருமானைத் தரிசித்து பிரணவத்துடன் “ஹரஹர” என்று பிரார்த்தனை பண்ணி வணங்குதல் வேண்டும்.

இவ்வாறு சிவ தரிசனத்திற்குப் பின்னர் இல்லம் சென்று பக்தர்களோடு போசனம் செய்க தரிசனத்திற்குப் பின்பு காப்பரிசி எடுத்தல் வேண்டும்.

காய்மிசி :- பச்சையரிசியையும் பயற்றம் பருப்பையும் நீரில் ஊற வைத்து சர்க்கரையையும் தேங்காய்த் துருவலையும் கலந்து குழைத்தெடுத்தல்.

பிரதோஷ காலத்தில் எண்ணெய் தேய்த்தல், குளித்தல், போசனம் செய்தல், உறங்குதல் முதலியன விலக்கப்பட்டவை ஆகும்.

ஓராண்டு காலத்தில் உத்தியாபனம் செய்யலாம். விரும்பின் தொடர்ந்தும் விரதத்தை மேற்கொள்ளலாம். அமாவாசை, பூரணையைத் தொடர்ந்து வரும் பதின்மூன்றாவது நாளில் பிரதோஷ விரதம் அனுஷ்டிக்கப்படும்.

பிரதோஷ விரதத்தைப் பேணி வருவதால் புத்திர பாக்கியம் கைகூடும், நோய் நீங்கும், வறுமை அகலும், கடன் நீங்கும் மன இட்ட சித்தி தரும், பழி பாவம் அகலும், சிவ அன்பு மேலிடும். இவை போல்வன அனேக நலம் தரும்.

அன்பே சிவம்

மனித வாழ்வில் மரணக் கிரியைகள்

அந்தியோட்டி

ஒரு கல்லை வைத்து இறந்தவரின் ஆத்மாவை மந்திரத்தால் அதில் வருவித்து பூசை செய்தல், பின் ஆன்மாவாக பூசித்து கல்லையும் அதற்குப் படைத்த பலி பொருட்களையும் நீர் நிலைகளில் சேர்த்தல் ஆகும். புனித புண்ணிய தீர்த்தமான சமுத்திரமே சிறந்ததாகும்.

எட்டுப்பூசை

ஆன்மா பசி, தாகத்தினால் துன்புறுவதை நிவர்த்தி செய்யவும், சந்தோசமடையவும் செய்யப்படும் படையல் பூசை.

ஏகோதிட்டம்

இறந்தவருடைய பிரேதத்துவநிலை நீங்க நினைத்து ஒரு அந்தணருக்கு வழங்கப்படும் தான நிகழ்வு. அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்றவாறு வழங்கப்படும். ஒரு ஆண்டுக்குரிய பொருட்களைத் தானமாகக் கொடுத்து ஒரு வருடம் முடியும் வரை அவரை எதிர் கொள்ளாதிருத்தல் சிறந்ததாகும்.

சுபிண்டகரணம்

இறந்தவரை பிதிர் தேவர்களோடு சேர்ப்பதற்காக, பிண்டமிட்டுச் செய்யப்படும் கிரியையாகும்.

பிண்டம்

பிண்டம் என்பது தேகம் என்பதாகும். இறந்தவரது ஆன்ம ஈடேற்ற பரிபூரண சித்தியின் பொருட்டு அரிசிமா, உழுந்துமா, எள்ளு, தயிர், பால், தேன், முப்பழம், நெய் என்னும் பொருட்களால் உருண்டையாக உருட்டி இடல் பிண்டமிடல் ஆகும்.

பிதிர்களுக்கு செய்யும் இக்கிரியை பிதிர் தேவர்கள் பெற்று, இறந்தவர்களுக்கும், அவர்களது முன்னோர்களுக்கும் வழங்குவர்.

பிண்டமிடும் சந்தர்ப்பங்கள்

ஏகோதிட்டம்	- ஒரு பிண்டம்
மாசி மகம்	- பதினைந்து பிண்டம்
சபிண்டகரணம்	- ஏழு பிண்டம்
ஆப்திக வருட சிரார்த்தம்	- நான்கு பிண்டம்

மஹாளய சிரார்த்தம்

மஹாளயம் என்பது மகான்களாகிய பிதிர்கள் பூவுலகில் தங்கும் காலமே மஹாளயம் என அழைக்கப்படுகிறது. புரட்டாதி மாதம் அபரபட்ச (தேய்பிறைக் காலம்) மஹாளயபட்சத் தினமாகும். இக் காலத்தில் இறந்த பிதிர்களைக் குறித்து தர்ப்பணமும் மஹாளய சிரார்த்தமும் செய்யப்பட வேண்டும். இக்காலத்தில் செய்யும் மஹாளய சிரார்த்தம் சிறப்பானதாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

சிரார்த்தத்துக்கு தேவையான யாருட்கள்

எலுமிச்சம்பழம், இஞ்சி, மஞ்சள், எண்ணெய், சிகைக்காய், எள், அரிசி மா, உழுந்து மா, பயறு, சர்க்கரை, தேன், பசுநெய், பசும்பால், பசுந்தயிர், முப்பழம், நெல்லரிசி, வாழைப்பழம், மாங்காய், பாகற்காய், அவரைக்காய், கீரை, முல்லையிலை, முசுட்டையிலை, காரையிலை, பிரண்டை, வெற்றிலை, பாக்கு, தேங்காய், இளநீர். கராம்பு, சாதிக்காய், ஏலம், சுக்கு.

சிரார்த்தத்துக்கு ஆகாத வொருட்கள்

கடலை, பீர்க்கங்காய், பூசணிக்காய், முருங்கைக்காய், கத்தரிக்காய், அத்திக்காய், வாழைப்பூ, வெங்காயம், வெள்ளைப் பூண்டு, கொவ்வை, எருமைப்பால், எருமைத்தயிர்.

சிரார்த்தம் செய்யும் அந்தணருக்கு ஆடை, உணவுப் பொருள், பழங்கள் கொடுத்து ஆசீர்வாதம் பெறுதல் உத்தமமாகும்.

சிரார்த்தம் செய்யுமிடம்

இறந்தவர்வீடு, திருநந்தவனம், மலை, திருக்கோயில், புண்ணிய தீர்த்தக்கரை, குருவின் மனை, சிரார்த்தம் செய்யும் நபரின் இல்லம் என்பனவாம்.

சிரார்த்தம் நடைபெறும் போது செய்யத்தக்கன

வேத பாராயணம் செய்தல், தமிழ் வேதங்களையும், புராணங்களையும் ஒதுதல் இவை பிதிர்களுக்கு மிகத் திருப்தி யானவை ஆகும்.

உபசாரம்

சிரார்த்த முடிவில் ஆசாரியருக்கு உபகாரஞ் செய்து அவரை உபசரித்து வணங்கி, ஆசீர்வாதம் பெறுதல் வேண்டும். உபசாரம் செய்யும் போது ஆசாரியருக்கு என்று எண்ணாது, பிதிர் தேவர்களுக்கு என்று எண்ணி கொடுக்க வேண்டும்.

அபரக்கிரியைகள்

அபரக்கிரியையின் சொல் விளக்கம்

அபரம் என்பது பிந்தியது என பொருள்படும். கிரியை என்பது நன்றாகச் செய்யப்படுவது எனப் பொருள்படும்.

ஒருவர் இறந்த பின்பு அவரது ஆத்மா இறைவனடி சேர வேண்டி அவரது புத்திரர் முதலியோரால் நன்றாகவும் ஆகம விதிப்படியும் செய்யப்படுவதே அபரக் கிரியையாகும். கிரியை செய்வதனால் இறந்த ஆன்மா பாவங்களினின்று நீங்கி சிவபதமடையும் என்பது எமது நம்பிக்கை. இல்லறத்தாருக்கு உரிய கடமைகளில் பிதிர் கடன் முதன்மை பெறுகிறது.

அபரக்கிரியைகளின் வகை

தகனக்கிரியை, அஸ்தி சஞ்சயனம், அந்தியேட்டி, ஏகோதிட்டம், சபிண்டகரணம், மாசியம், சிரார்த்தம்.

அபரக்கிரியைகளின் மூன்று யாகங்கள்

தகனம் முதல் ஏகோதிட்டம் வரையுள்ள கிரியைகள் பூர்வாங்கமாகும்.

மாசியம் முதல் சபிண்டகரணம் வரையுள்ள கிரியைகள் மத்தியாங்கமாகும்.

ஆப்திக சிரார்த்தம் மஹாளய சிரார்த்தம் உத்தராங்கமாகும். அபரக்கிரியைகள் பதினேழு வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. உத்தராங்கி, பிண்டதானம், நவசிரார்த்தம், ஏகோதிட்டம், மாசிய ஆப்திகம், மஹாளயம் என்பன பிரதானமானவை.

உத்கிதைந்திக் கிரியை

ஒருவருக்கு மரணம் அண்மித்ததை அறிந்து தமது குருவை வரவழைத்து பாபநீக்கத்தின் பொருட்டு, அக் குருவுக்கு கன்றோடு கூடிய பசு, ஆடை, உணவுப் பொருட்கள் என்பவற்றை புத்திரர்கள் அல்லது உரித்துடையோர் தானமாகக் கொடுத்தல் நாட்டு வழக்கில் தானம் கொடுத்தல் என்றும் சொல்லுவர்.

உயிர் உடலைவிட்டு நீங்கியபின் பூதவுடலைக் குளிப்பாட்டுதல் பின் புத்தாடை உடுத்தி, திருநீறு பூசி, திருப்பொற்சுண்ணமிடித்து இடிக்கப்பட்ட சேர்வையை கண்கள் இரண்டிலும் வைத்தல், பின் பந்தமேற்றி, பஞ்சபுராணம் பாடுதல்.

உடலை மயானத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும் பொழுது அட்டதிக்கு தேவர்களின் ஆசியை பெறுவதற்காக சைவாசாரமுள்ள முதியவர் ஒருவர் வழிநீளம் நெற்பொரி வீசுவார்.

பூதவுடலுக்கு சிரார்த்த தினங்களைச் செய்பவர் சிவாக்கினியும் கும்பமும் எடுத்துக்கொண்டு உடன் செல்வார்.

அடுக்கப்பட்டிருக்கும் விறகின் மேல் உடலை வைத்து தற்புருஷ மந்திரத்தினால் நீரையும், அரிசியையும் இறந்தவர் வாயில் இட்டு, கும்பநீரை உடலுக்குத் தெளித்து சிவாக்கினியை விறகின் கண் இட்டு எரியச் செய்தல்.

அஸ்தி சஞ்சயனம்

எரிக்கப்பட்ட உடலிலிருந்து எலும்புகளையும் சாம்பலையும் எடுத்து புண்ணிய நீரில் சேர்ப்பதாகும். இக்கிரியையைச் சிவாக்கினியை விறகின் கண் இட்டு எரியச் செய்தல்.

அஸ்தி

எரிக்கப்பட்ட உடலிலிருந்து எலும்புகளையும், சாம்பலையும் எடுத்து புண்ணிய நீரில் சேர்ப்பதாகும். இக்கிரியையைச் சாம்பல் அள்ளுதல் என்றும் கூறுவர்.

நக்ன தானம்

ஒரு நீர்க்கரையை அடைந்து ஒரு குடத்தில் அரிசியை நிரப்பி, அக்குடத்தினைச் சுற்றி வஸ்திரம் கட்டி, வெண்கலப் பாத்திரத்தில் நெய் ஊற்றி பரமசிவனை நினைத்தவாறு இறந்தவரின் பசி, தாகம் நீக்குமாறு வேண்டி, அந்தணருக்கு தானமாகக் கொடுப்பதுவாகும்.

வாழ்க்கை

வாழ்க்கை ஒரு சந்தர்ப்பம்	- அதை நழுவ விடாதீர்கள்
வாழ்க்கை ஒரு பயணம்	- அதை சென்று முடியுங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு விடுகதை	- அதை விடுவியுங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு விளையாட்டு	- அதில் ஈடுபடுங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு போராட்டம்	- அதை வென்று காட்டுங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு வெகுமதி	- அதை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு போட்டி	- அதில் வெற்றி கொள்ளுங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு கலை	- அதை அழகுபடுத்துங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு வேதனை	- அதைத் தாங்கிக் கொள்ளுங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு சவால்	- அதை எதிர்கொள்ளுங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு சோகம்	- அதற்கு மனம் தளராதீர்கள்
வாழ்க்கை ஒரு பிரச்சனை	- அதற்குத் தீர்வு காணுங்கள்

நேரத்தைச் செலவிடு

உழைக்க நேரத்தை எடுத்துக்கொள்	அது வெற்றியின் விலை
சிந்திக்க நேரத்தை எடுத்துக் கொள்	அது சக்தியின் ஊற்று
விளையாட நேரத்தை எடுத்துக்கொள்	அது இளமையின் இரகசியம்
படிக்க நேரத்தை எடுத்துக்கொள்	அது அறிவின் வாயில்
நல்லவை புரிய நேரத்தை எடுத்துக்கொள்	அது இன்பத்தின் பாதை
கனவு காண நேரத்தை எடுத்துக்கொள்	அது சாதனைக்கு வழி
அன்பு காட்ட நேரத்தை எடுத்துக் கொள்	அது இறைவனின் கொடை
சிரித்து மகிழ நேரத்தை எடுத்துக் கொள்	அது இதயத்தின் இசை

கண்ணீர் கார்சிகை

மலர்வு

26

*

04

*

1944

உதிர்வு

15

*

06

*

2016

அமர்

திருமதி. பாலாம்பிகை நமசிவாயம்

அம்மாவே எங்கள் ஆருயிர் தெய்வமே
நித்தம் உங்கள் உருவம் கண்முன் நிழலாடுகிறதே
உங்கள் காலடி ஓசை காதில் கேட்டவண்ணம் உள்ளதே
உங்கள் புன்சிரிப்பு முகத்தை இனி எப்போ காண்போம் அம்மா!

தொலைவில் இருந்தாலும் நன்மை, தீமையை தொலைபேசியில் உணர்த்தினீர்களே
என் மிள்ளைகளுக்கு புத்திமதி சொன்னீர்களே அம்மா
இனி யார் கூறுவர் நல்வழி அம்மா
அன்பான வார்த்தைகளும் அரவணைப்புகளும் இனி
எங்களுக்கு எங்கே கிடைக்கும் அம்மா

பெற்றுகரிய மிள்ளைகளாய் எமை பெற்றெடுத்தீர்கள் அம்மா
மிள்ளைகள் நலம்வாழ நாளும் தவமிருந்தீர்கள் அம்மா
எல்லோரையும் உங்கள் திறமையால் வழிநடத்தினீர்கள்
உங்கள் வருத்தத்தையும் எங்களால் அறிய முடியவில்லையே அம்மா!

தூரத்தில் இருந்து எங்களைத் தவிக்கவிட்டு
எங்கு சென்றீர்கள் அம்மா
இனி எப்போ காண்போம் உங்கள் திருமுகம் அம்மா!

உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

மகள்
காவேரி (கனடா)

பிள்ளைகளின் பரிதவிய

அன்பான அம்மாவே!

பத்திக் திங்கள் கருவறையில்
யள்ளிகொள்ள வைத்தாய்
பகலிராயாய் விழ்த்துந்து
யாந்தனில் எங்கள்னை சளிநாய்
எந்தனை சீரவுகள்
எமக்காய் விழ்த்துந்து
எந்தனை கடமைகள்
எமக்காய் தறிந்துநாய்
முத்தாய் வைநாய்
மணியாய் யரகநாய்
முத்திக் அரவனைந்து
முடினதாய் காத்தாய்
யாந்தாய் யாந்த பக்குவாய்

பேணி கல்வி ஊட்டி
ஈதரித்து அனைத்தும் நக்கி
அன்பே உருவாய்
ஆன எங்கள் அம்மா
உன் கடமை செய்து நாங்கள்
உளம் பூரித்துப் போக முன்னே
அத்தனையும் ஓர் கணத்தில்
அறவே நீங்கள் யறந்து விட்டு
வாய்வு எனவே ஏமைத்துந்து
போனதேனோ அம்மா!
வாய்ப்பாக அழுதாலும்
வாய்விடாந்து கதறினாலும்
வராத போன எங்கள் அம்மா
உங்கள் ஆதாதான்
அடையடும் சாந்தி அம்மா

பிள்ளைகள்

கண்ணீர் காணிக்கை

மருமகள் என்றதோர் உறவு இருந்தாலும்
மனம் நிறைந்த அன்பினால் எங்கனையும்
மகள் என்றோ உரைய வைத்தீர்கள்
கணிவான வார்த்தைளால் எம்மை அழைத்த மாமிமே!
பாசமிகு மருமக்கள் பாவிகள் என்செய்வோம்.
சிரித்த முகமும் கனிவான பார்வையும்
எவருக்கு உதவும் பண்பும்
துமிழர் பண்பாட்டை நிலைநாட்டி
காலமெல்லாம் வாழ்ந்தீர்கள்
மறைந்தீர்கள் என்ற சொல் கனவாகப் போக
எம் நெஞ்சங்களில் நீங்கள் நீங்காமல் வாழ்க!
உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைபு
நயினை நாகபூசணி அம்மனை வேண்டுகின்றோம்.

மருமகள் மார்

எம் இதயக் கண்ணீர் அஞ்சலி

மலர்வு

26.04.1944

உதிர்வு

15.06.2016

அமரர் பாலாம்பிகை நமசிவாயம்

அருமை பெருமை மிகு அன்பான மாமியே!
உருமையுடன் பழகி உறவுகொண்டோம் நாமே!
மாமி மாமி என்று மனம் நிறைய கூப்பிட
நங்கள் இன்று இல்லையே எம்முடன்
மண்ணில் பிறந்த மாந்தரெல்லாம் மண்ணில் மறைகின்றபோது
மனிதர் மறவாத மனிதருள் மாமியாக வாழ்ந்துசென்றீர்கள்.
உயிருள்ள கருவாக உறவுக்கு உயிராக வாழ்வின் வடிவமாக
உறவாடிய எங்கள் அன்பிற்கினிய மாமியே!
ஓப்புவமை இல்லா உயர்குணம் கொண்டெம்மை
பாசமாய் அரவணைத்து அன்புடன் பரிந்துரைப்பீர்!
செப்பும் வார்த்தையனைத்தும் செங்கரும்பின் தேன்கவையே!
அருகிருந்து அறிவுரை புகட்டிய மாமியே!
என்றும் சீரித்த முகத்துடன் சீரிய வாழ்வும்
உற்றாரை உறவுகளை உணர்வுடன்
மதித்து மான்புடன் வாழ்ந்தீர்கள்!
பொருள் வேண்டி நின்றதில்லை புகழ் வேண்டி நின்றதில்லை
மற்றவர் வாழ்வின் ஓளி வேண்டி நின்றீர்கள்.
உலகு உள்ளவரை உங்கள் ஓளி எம் மனமதில்
நிலைத்திருக்கும். அன்பு மாமியே! மாமியே! மாமியே!
ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

ஆதமா சாந்திக்காக வேண்டி நீற்கும்
அன்பு மருமக்கள்
பதுமநிதி - ஜேர்மனி
நந்தகுமார் - நோர்வே
சரஸ்வதி - இலங்கை.

கண்ணீர் அஞ்சல்

மண்ணில்

26

04

1944

விண்ணில்

15

06

2016

அமராத் திருமதி

பாலாம்பிகை நமசிவாயம்

உறங்காத உள்ளமொன்று உணர்வோடு போராடி
உறைவிடம் தேடிங்கே உயிர் மடி சேர்ந்ததேங்கே?

அலையலையாய் காரணங்கள்

ஆயிரமாய் குவிந்தலும்காலனவன் கவர்ந்திட்ட

உங்கள் இன்னுயிரை மீட்டிடுமோ?

பற்றோடு பாசமதை நட்போடு பகிர்ந்தளித்து

மெய்யான அன்பதனில்

எல்லோர்க்கும் இரங்கி நின்றாய்!

பொய்யான வாழ்வென்ற புறப்பட்டு போனதேங்கே?

கடிமனம் உருகுதம்மா!

கண்ணில் நீர் பெருகுதம்மா!

எண்ணம்தான் இறைஞ்சுதம்மா!

உங்கள் ஆத்மா சாந்தி திண்ணம்மா!

உதிர்வுகள் உடல்களுக்கு மட்டுமானது

பதிவுகள் பாசமனங்களில் நிரந்தரமானது

உறவுகளை அன்பால் இறுக்கிக் கொண்டவளே

ஆண்டவன் பாதங்கள் மட்டுமல்ல

எம் இதயங்களும் என்றென்றும்

உங்கள் ஆத்மாவின் இருப்பிடம்

சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

உங்கள் பிரிவால் துயருறும்

பாலன் குடும்பம்

கண்ணீர் அஞ்சலி

தோற்றம்

26

*

04

*

1944

மறைவு

15

*

06

*

2016

அமரர்

திருமதி .பாலாம்பிகை நமசிவாயம்

எண்ணித்தான் பார்க்கின்றோம்

எப்படித்தான் சினிதன்று

விழிநீர் கசிந்து விம்மி அழுகின்றோம்

அரும்பிய ரிசந்தமிழ் தேன் பேச்சு எங்கே

கருவிழி கண்முடிய காலத்தின் கோலமா இங்கே
கடர்விட்டும் பிரகாசித்த விளக்கு அணைந்துவிடும்

அழகு பரணைடாலும் அறாது எம் தூயர்

விதியோ காலனின் சதியோ

அணைடவரே உன் பாதம் செப்பாய்.

**அன்னாள் ற்றலால் துயரமும் இடும்யத்தினக்கும் மைது ஆழ்ந்த
அனுதாயத்ததத் தெரிவித்தும்பொன்சென்றோம்**

கூவரின் பிரிவால் துயரமும்

கரன், சசி, தயாளன்.

கண்ணீர் அஞ்சல்

மண்ணில்

26

04

1944

விண்ணில்

15

06

2016

அழகான திருமதி

பாலாம்பிகை நமசிவாயம்

அமைதியின் உருவமாகவும்....
 அடக்கத்தில் இருப்பிடமாகவும்....
 பண்பின் பெருந்தகையாகவும்....
 பாசத்தின் உறைவிடமாகவும்....
 எம்மத்தியில் அன்பு ஒளியாக
 இருந்த உத்தமியே!
 உள்ளன்போடு உறவுமுறை
 பகிர்ந்து மகிழ்பவரே!
 சுயநலமில்லாத உங்கள் அன்பொன்று
 சூன்யமான போது
 கண்ணீரில் முகம் பார்த்து
 கடந்த காலங்களை மீடும் உணர்வுகள்
 அதில் உதயமாகும் உங்கள்
 பாசமான நினைவுகள்
 மண்ணோடு உங்கள் பூவுடல்
 மறைந்துவிட்டாலும் உங்கள் நினைவுகள்
 எங்கள் இதயங்களில் இருந்து
 ஒருபோதும் அஸ்தமிப்பதில்லை....
 மலர்களில் சந்தமையலர் நிங்கள்!
 என்றும் ஜயப்பன் பாதம் அலங்கரிப்பீர்கள்....
 நித்தமும் நிமலனடி தொழுகின்றோம்....
 உங்கள் ஆத்மா சாந்தி கொள்ளு!!!
 ஓம் சாந்தி!!! ஓம் சாந்தி!!! ஓம் சாந்தி!!!
 உங்கள் பிரிவால் துயருறும்

பெறாமக்கள்

Digitized by Noolaham Foundation.
 noolaham.org | aavanaham.org

வந்தூர் சொர்க்குளேராம்

மலர்வு

26

*

04

*

1944

உதிர்வு

15

*

06

*

2016

அமரர்

திருமதி. பாலாம்பிகை நமசிவாயம்

மனிடப் பிறப்பெடுத்து வந்த அம்மம்மாளே - எங்கள் மனங்களில் அழியாத காவியமாளி - உங்கள் நினைவின் றூறல்கள் எங்கள் விழிகளில் கண்ணீர் றுளிகள் ஆனதே

கவலையான தீநரங்களில் கவலைகளை மறந்து சிரிந்தும், மற்றவர்கள் துமற்றுவதை அறிந்தும் அழியாதது போல வாழ்ந்திட்ட உத்தமியே - எங்கள் தாயே உம்மை திரும்பியே தான் எமக்குத் தெரிகிறது வாழ்க்கையின் சலிப்பு

கொஞ்சிக் குளாவி அன்பு செய்து எல்லோர் மனநிலையும் உம் வசமாகுவதை நினம் எண்ணிப் பார்வையிலே எல்லோர் நெஞ்சங்களிலும் நீர் அன்னை தான்

படைக்கத் தெரிந்த பிரம்மனுக்கே - உங்களை எங்களிடமிருந்து பறிக்கவும் தெரிந்ததே தெற்றை யுகங்கள் மாறினாலும் காலத்தை வென்றிடும் உங்கள் நினைவுகள்

தெழுகிறோம் உங்களை வாழ்வின் தோட்களாய் காண்கிறோம் எங்கள் மனங்களில் அம்பிகை ஈஸ்வரியாய் சேண்டுகின்றோம் திரைவளிடம் நீங்கள் மீண்டும் எங்கள் மனங்களில் அவதரிக்க...

உங்கள் ஆத்ம சாந்திக்காக சிறைவகையை பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

உங்கள் பிரிவால் வாழ்ந்தும், பேரப்பிள்ளைகள்

கண்ணீர் காணிகை

மலர்வு

26

*

04

*

1944

உதிர்வு

15

*

06

*

2016

அமரர்

திருமதி. பாலாம்பிகை நமசிவாயம்

எங்கள் அய்யாச்சி எல்லோருக்கும் நல்லவர். அய்யாச்சி எங்களிடம் கோபம்மட மாட்டார். நானும் தங்கச்சியும் அய்யாச்சியுடன் சேர்ந்து கடைகளுக்குப் போவோம். கடையில் நாங்கள் விரும்பும் இனிப்புவகை, விளையாட்டுப் பொருட்கள் எல்லாம் வாங்கித் தருவார். நாங்கள் பின்னேரத்தில் அவருடன் நடப்பதற்கு போவோம். அச்சமயத்தில் அய்யாச்சி புங்காவில் சற்றுநேரம் ஓய்வு எடுப்பார். அந்நேரத்தில் நாங்கள் இருவரும் விளையாடுவோம். அதை அய்யாச்சி பார்த்து இரசித்துக் கொண்டிருப்பார். பிறகு வீட்டிற்கு சென்று ஓய்வு நேரத்தில் தொலைக்காட்சியில் நாடகங்கள், படங்கள் பார்ப்போம். சிலவேளைகளில் கொம்பியூட்டர் யுகதானால் எங்களிடம் கேட்டு திருத்துவார். நாங்கள் இருவரும் இரவில் அய்யாச்சியுடன் ஒருநாள் நானும், ஒருநாள் தங்கச்சியும் நித்திரை கொள்ளுவோம். காலையில் எங்களை மாடசாலைக்கு செல்வதற்காக எழுப்பிவிடுவார். நாங்கள் மாடசாலைக்கு வெளிக்கிடுவதற்கும் உதவி செய்வார். இனி யார் எங்களை எழுப்புவது? அய்யாச்சி உங்கள் பிரிவை எங்களால் தாங்க முடியவில்லை. அய்யாச்சி உங்கள் பிரிவால் துயருறும்....

பேரப்பிள்ளைகள்
சாராங்கள், யாதவி

கண்ணீர் அஞ்சலி

பந்தம் பிடிக்க வழியில்லையே அப்பம்மாவே!

தொழையேசி வழியே எம்மை

எப்படியம்மா எப்படியம்மா இருக்கிறாய்

எனக் கேட்பீர்கள்

பந்தம் பிடிக்க வழியில்லை நாம் இங்கு

தூரத்தில் நிற்கின்றோம்

சாப்பிட்டு விட்டாயா? என்று எங்களை

தவறாமல் கேட்பீர்கள்

இன்று அப்படி எம்மை கேட்க

நீங்கள் இல்லாமையை எண்ணி

கலங்குகின்றோம்

எம்மையெல்லாம் விட்டுப் பிரிந்து

நீங்கள்

காலைவன் கால்களில் உறைந்ததை

எண்ணி வாடி நிற்கின்றோம்

உங்கள் அத்தமா சாந்தியடைய

இறைவனை வேண்டுகின்றோம்

அன்பான பேரப்பிள்ளைகள்

பகி - சகி - பவித்திரா

கண்ணீர் அஞ்சலி

மண்ணில்

26

04

1944

விண்ணில்

15

06

2016

அமரர் நமசிவாயம் பாலாம்பிகை

தங்கத் தமிழீழ தரணியதன் சிரமே யென
தானைத் தமிழர்தான் போற்றும் யாழ் மண்ணில்
பொங்குகடல் தாலாட்டும் புகழ் மாந்தர் வாழ்வுட்டும்
புங்குடுதீவின் கண்மணியே! - நீ
வணிகம் செய்யவென வன்னி மண்ணின் எழிலூராம்
முரசுமோட்டை தனில் ஏகி, பாங்கொடு பதியமைத்து
ஆங்குளோர் அனைவரையும் அரவணைத்து
பார்போற்ற வாழ்ந்திட்ட பாலாம்பிகையே!

அம்மாவே ஆசை குஞ்சியம்மாவே!
தாய்க்குத் தாயாய் வளர்த்தவரே!
இங்கு ஊரிழந்து, உறவிழந்து,
நாடிழந்து நாமிருக்க
கூடிழந்த குருவியதாய் - உன்
உயிரிழந்து தவிக்கின்றோம்
ஆல்போல் தளைத்த எம் சந்ததியின் ஆலமரம் நீ
இன்று அடியோடு சரிந்ததேனோ?

கண்டவுடன் எமையணைக்கும் கரங்கள் எங்கே?
வந்தவரை வரவேற்கும் வதனம் எங்கே?
புன்னகைப் பூவே! பூமியின் முத்தே!
சந்ததி வளர்த்த எங்கள் சங்கத்தமிழே
வாழ்ந்தது போதும் என்று வானகம் ஏகினையோ?
பூவுலக வாழ்வு முடித்து புறப்பட்டனையோ?

நாமமது கரைத்து நம(ச்)சிவாயம் அடிசேர
நீண்ட துயில் கொண்டு நெடுந்தூரம் சென்றவரே! - நீ
ஆண்டவன் அடியில் அமைதியாய் உறங்க
பூத உடல் விட்டுபோய் வா தமிழ்மகளை!
ஓம் சாந்தி சாந்தி! சாந்தி!

தங்கள் பிரிவால் துருறும்

பேறாமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள், பூட்டப்பிள்ளைகள் (கவில்)

விழிநீர் சொர்க்கின்தோல்

இலர்வு

26

,

04

,

1944

உதிர்வு

15

,

06

,

2016

அமரர்

நமசிவாயம் பாலாம்பிகை

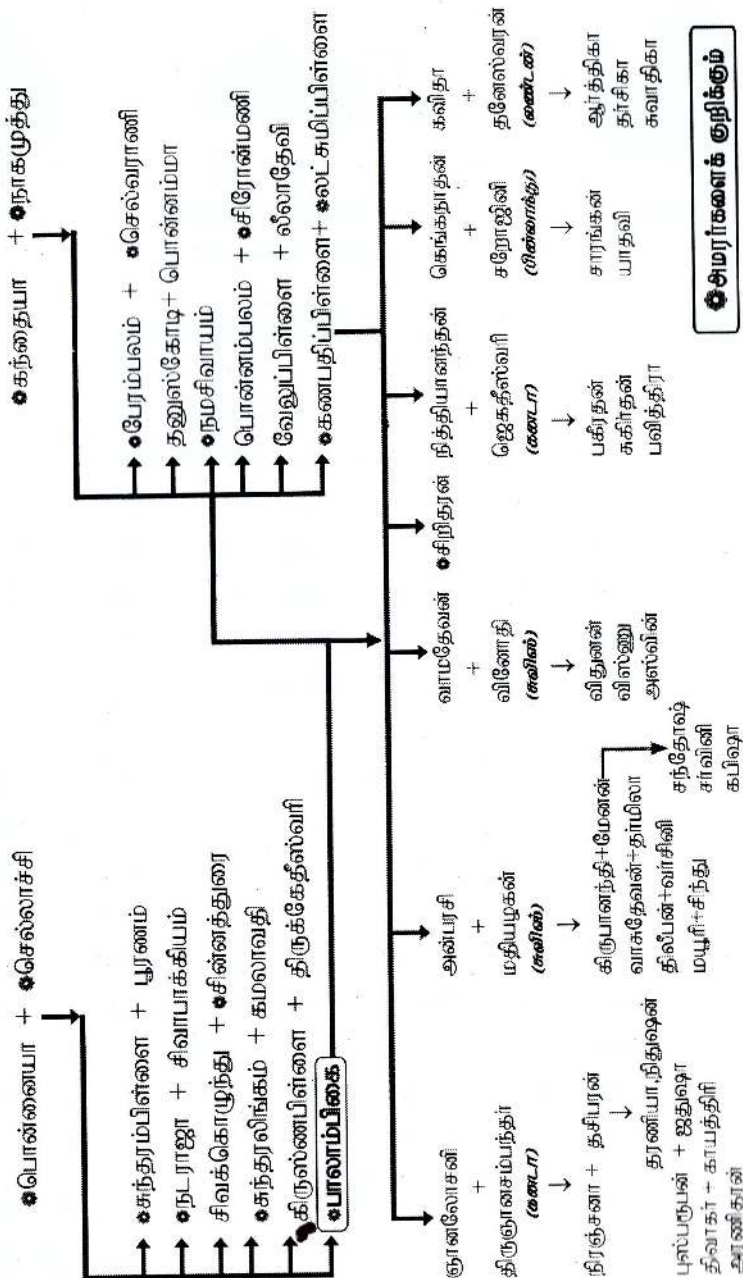
கதயத்தின் தாறலில்
உயிர்ப்பிடிந்து போனது
நேய்மிருந்த உறவு ஒன்று
கூன்று முடிந்து போனது
காத்திருந்த உறவு
சுண் விழித்துப் பாத்திருக்க
பாத்திருந்த மரணம்
பரிதவிக்கச் செய்தது
பேச்சிடிந்து புலம்புகின்றோம் - புலம்பியொரு
வார்த்தை உன்னிடத்தத் தேடுகிறோம்
சுண்ணிருக்க மணியில்லை - காற்றிருக்க
உயிரில்லை - கங்கே உறவிருக்க
நீர் அருகில்லை - உம்
நினைவொரு நாளும் வாழ்வோமே.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!!! ஓம் சாந்தி!!!!

திர்வால் வாடிநீரும்

தம்பு பேரவை-----பின்லாந்து

இனியதோர் பரம்பரை

● சிவராமகளைக் குறிக்கும்

நன்றி நல்லல்

“எம்மை உயிருக்குயிராய் அன்புடன் அரவணைத்து நின்ற
எமது குடும்பத் தலைவி”

அமரர் திருமதி.பாலாம்பிகை நமசிவாயம்

அவர்கள் சிவபதமடைந்த செய்தி கேட்டு நேரிலும் தொலைபேசியிலும், ஸ்கைப்பிலும், முகநூலிலும் அனுதாபம் தெரிவித்த அனைவருக்கும், எமது தாய் நோயுற்றிருந்த போது நோய் குணமடைவதற்காக ஆலயங்களில் பொங்கல் பிரார்த்தனைகளில் ஈடுபட்டவர்களுக்கும், இறுதிக் கிரியைகளின் போது வாகன வசதிகள், ஏனைய உதவிகள் புரிந்த அனைத்து பின்லாந்து உறவுகளுக்கும், மலர் வளையங்கள் வைத்து அஞ்சலி செலுத்தியோருக்கும், கண்ணீர் அஞ்சலிப் பிரசுரங்கள் அச்சிட்டு வெளியிட்ட அனைவருக்கும், இறுதிக் கிரியைகளில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும், கிரியைகளின் போது இறைவாழ்த்து பாடியவர்களுக்கும், அஞ்சலி செலுத்தியவர்களுக்கும், ஆத்மசாந்திக் கிரியைகளை நிறைவேற்றிய அந்தணப் பெருந்தகைகளிற்கும், மற்றும் இம் மலரை அழகுற அச்சிட்டுத் தந்த கோண்டாவில், யாழ்ப்பாணத்தில் அமைந்துள்ள சிவரஞ்சனம் ஓவ்செற் பிறிண்டேர்ஸ் நிறுவனத்தாருக்கும் எமது உள்ளம் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

பின்லாந்து.

நன்றி.

இங்ஙனம்
குடும்பத்தினர்.

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ அது நன்றாக நடந்தது
எது நடக்கிறதோ அது நன்றாகவே நடக்கிறது
எது நடக்க இடக்கிறதோ
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்
உன்னுடைய அபை இழந்தாய்
எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்?
அதை நீ இழப்பதற்கு,
எதை நீ படைத்திருக்கிறாய்
அது வீணாகுவதற்கு,
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது
எதை கொடுத்தாயோ
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது
எது இன்று உன்னுடையதோ
அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது,
மற்றொருநாள் அது வேறொருவருடையதாகும்.
இதுவே உலக நியதியும்,
எனது படைப்பின் சாரம்சமுமாகும்.

-பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்-

சிவரஞ்சனம் ஓவ்வாற மிறிண்டேரல்,
பவானி வீதி, கோண்டாவில்.

தொ.பெ : 077 30883423 | www.sivaramam.org | www.sivaramam.org

Sivaranjanam - 701